

<i>Rodzaj dokumentu:</i>	Sprawozdanie za rok 2026
<i>Egzamin:</i>	Egzamin maturalny
<i>Przedmiot:</i>	Język hiszpański
<i>Poziom:</i>	Poziom podstawowy Poziom rozszerzony Poziom dwujęzyczny
<i>Termin egzaminu:</i>	6 maja 2026 r. – poziom podstawowy 19 maja 2026 r. – poziom rozszerzony; poziom dwujęzyczny
<i>Data publikacji dokumentu:</i>	25 września 2026 r.

WOJEWÓDZTWO PODKARPACKIE

Sprawozdanie zostało opracowane przez Centralną Komisję Egzaminacyjną we współpracy z okręgowymi komisjami egzaminacyjnymi.

Centralna Komisja Egzaminacyjna

ul. Józefa Lewartowskiego 6, 00-190 Warszawa
tel. 22 536 65 00

www.cke.gov.pl sekretariat@cke.gov.pl

Okręgowa Komisja Egzaminacyjna w Gdańsku (województwa: kujawsko-pomorskie, pomorskie)

ul. Na Stoku 49, 80-874 Gdańsk
tel. 58 320 55 90

www.oke.gda.pl komisja@oke.gda.pl

Okręgowa Komisja Egzaminacyjna w Jaworznie (województwo śląskie)

ul. Adama Mickiewicza 4, 43-600 Jaworzno
tel. 32 784 16 00

www.oke.jaworzno.pl sekretariat@oke.jaworzno.pl

Okręgowa Komisja Egzaminacyjna w Krakowie (województwa: lubelskie, małopolskie, podkarpackie)

os. Szkolne 37, 31-978 Kraków
tel. 12 683 21 01

www.oke.krakow.pl oke@oke.krakow.pl

Okręgowa Komisja Egzaminacyjna w Łomży (województwa: podlaskie, warmińsko-mazurskie)

Al. Legionów 9, 18-400 Łomża
tel. 86 473 71 20

www.oke.lomza.pl sekretariat@oke.lomza.pl

Okręgowa Komisja Egzaminacyjna w Łodzi (województwa: łódzkie, świętokrzyskie)

ul. Ksawerego Praussa 4, 94-203 Łódź
tel. 42 664 80 50

lodz.oke.gov.pl sekretariat@lodz.oke.gov.pl

Okręgowa Komisja Egzaminacyjna w Poznaniu (województwa: lubuskie, wielkopolskie, zachodniopomorskie)

ul. Gronowa 22, 61-655 Poznań
tel. 61 854 01 60

www.oke.poznan.pl sekretariat@oke.poznan.pl

Okręgowa Komisja Egzaminacyjna w Warszawie (województwo mazowieckie)

ul. Józefa Bema 87, 01-233 Warszawa
tel. 22 457 03 35

www.oke.waw.pl info@oke.waw.pl

Okręgowa Komisja Egzaminacyjna we Wrocławiu (województwa: dolnośląskie, opolskie)

ul. Tadeusza Zielińskiego 57, 53-533 Wrocław
tel. 71 785 18 94

www.oke.wroc.pl sekretariat@oke.wroc.pl

Serwis Komisji Egzaminacyjnych: egzaminy.gov.pl

**Serwis
Komisji
Egzaminacyjnych**

Język hiszpański

Poziom podstawowy

1. Opis arkusza

W roku szkolnym 2025/2026 egzamin maturalny z języka hiszpańskiego został przeprowadzony na podstawie wymagań podstawy programowej określonych w rozporządzeniu Ministra Edukacji z dnia 28 czerwca 2024 r.¹

Arkusz egzaminacyjny z języka hiszpańskiego na poziomie podstawowym składał się z 34 zadań zamkniętych różnego rodzaju (wyboru wielokrotnego, zadań na dobieranie), 14 zadań otwartych krótkiej odpowiedzi oraz 1 zadania otwartego rozszerzonej odpowiedzi. Zadania sprawdzały wiadomości oraz umiejętności w czterech obszarach: rozumienia ze słuchu (11 zadań zamkniętych i 4 zadania otwarte krótkiej odpowiedzi), rozumienia tekstów pisanych (16 zadań zamkniętych i 4 zadania otwarte krótkiej odpowiedzi), znajomości środków językowych (7 zadań zamkniętych i 6 otwartych krótkiej odpowiedzi) oraz tworzenia wypowiedzi pisemnej (1 zadanie otwarte rozszerzonej odpowiedzi). Zadania sprawdzające rozumienie ze słuchu były oparte na nagranych tekstach, odtworzonych podczas egzaminu z płyty CD lub pliku mp3, natomiast zadania sprawdzające rozumienie tekstów pisanych były oparte na tekstach autentycznych lub adaptowanych zamieszczonych w arkuszu egzaminacyjnym. Za rozwiązanie wszystkich zadań zdający mógł otrzymać 60 punktów (1 punkt za każde zadanie zamknięte i otwarte oraz 12 punktów za wypowiedź pisemną).

2. Dane dotyczące populacji zdających

TABELA 1. Zdający rozwiązujący zadania w arkuszu standardowym*

Liczba zdających		14
Zdający rozwiązujący zadania w arkuszu standardowym	z liceów ogólnokształcących	12
	z techników	2
	z branżowych szkół II stopnia	0
	ze szkół na wsi	0
	ze szkół w miastach do 20 tys. mieszkańców	1
	ze szkół w miastach od 20 tys. do 100 tys. mieszkańców	7
	ze szkół w miastach powyżej 100 tys. mieszkańców	6
	ze szkół publicznych	12
	ze szkół niepublicznych	2
	kobiety	9
	mężczyźni	5
	bez dysleksji rozwojowej	14
	z dysleksją rozwojową	0

* Dane w tabeli dotyczą wszystkich tegorocznych absolwentów.

¹ Rozporządzenie Ministra Edukacji z dnia 28 czerwca 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia (Dz.U. poz. 1019).

Z egzaminu zwolniono 2 uczniów – laureatów i finalistów Olimpiady Języka Hiszpańskiego.

TABELA 2. Zdający rozwiązujący zadania w arkuszach dostosowanych

Zdający rozwiązujący zadania w arkuszach dostosowanych	z autyzmem, w tym z zespołem Aspergera	0
	słabowidzący	0
	niewidomi	0
	słabosłyszący	0
	niesłyszący	0
	z niepełnosprawnością ruchową spowodowaną mózgowym porażeniem dziecięcym	0
	z zaburzeniem widzenia barw	0
	Ogółem	0

3. Przebieg egzaminu

TABELA 3. Informacje dotyczące przebiegu egzaminu

Termin egzaminu			6 maja 2026 r.
Czas trwania egzaminu			120 minut
Liczba szkół			11
Liczba zespołów egzaminatorów*			-
Liczba egzaminatorów*			-
Liczba egzaminatorów-weryfikatorów*			-
Liczba obserwatorów ² (§ 8 ust. 1)			-
Liczba unieważnień ³	w przypadku:		
	art. 44zzv pkt 1	stwierdzenia niesamodzielnego rozwiązywania zadań przez zdającego	-
	art. 44zzv pkt 2	wniesienia lub korzystania przez zdającego w sali egzaminacyjnej z urządzenia telekomunikacyjnego	-
	art. 44zzv pkt 3	zakłócenia przez zdającego prawidłowego przebiegu części egzaminu w sposób utrudniający pracę pozostałym zdającym	-
	art. 44zzw ust. 1	stwierdzenia podczas sprawdzania pracy niesamodzielnego rozwiązywania zadań przez zdającego	-
	art. 44zzy ust. 7	stwierdzenia naruszenia przepisów dotyczących przeprowadzenia egzaminu	-
	art. 44zzy ust. 10	niemożności ustalenia wyniku (np. zaginięcie karty odpowiedzi)	-
Liczba wglądów ³ (art. 44zzz)			5

* Dane dotyczą wszystkich poziomów egzaminu (podstawowego, rozszerzonego i dwujęzycznego) łącznie.

² Rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki z dnia 1 sierpnia 2022 r. w sprawie egzaminu maturalnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 302, z późn. zm.).

³ Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2025 r. poz. 881, z późn. zm.).

4. Podstawowe dane statystyczne

Wyniki zdających

TABELA 4.

Wyniki zdających – parametry statystyczne*

Zdający	Liczba zdających	Minimum (%)	Maksimum (%)	Mediana (%)	Modalna (%)	Średnia (%)	Odchylenie standardowe (%)	Odsetek sukcesów**
ogółem	14	–	–	–	–	–	–	–
w tym:								
z liceów ogólnokształcących	12	–	–	–	–	–	–	–
z techników	2	–	–	–	–	–	–	–
z branżowych szkół II stopnia	0	–	–	–	–	–	–	–
bez dysleksji rozwojowej	14	–	–	–	–	–	–	–
z dysleksją rozwojową	0	–	–	–	–	–	–	–

* Dane dotyczą wszystkich tegorocznych absolwentów. Parametry statystyczne są podane dla grup liczących 30 lub więcej zdających.

** Dane dotyczą tegorocznych absolwentów, którzy przystąpili do wszystkich egzaminów obowiązkowych.

Poziom rozszerzony

1. Opis arkusza

W roku szkolnym 2025/2026 egzamin maturalny z języka hiszpańskiego został przeprowadzony na podstawie wymagań podstawy programowej określonych w rozporządzeniu Ministra Edukacji z dnia 28 czerwca 2024 r.¹

Arkusz egzaminacyjny z języka hiszpańskiego na poziomie rozszerzonym składał się z 31 zadań zamkniętych różnego rodzaju (wyboru wielokrotnego, zadań na dobieranie) oraz 17 zadań otwartych, w tym 16 krótkiej i 1 rozszerzonej odpowiedzi. Zadania sprawdzały wiadomości oraz umiejętności w czterech obszarach: rozumienia ze słuchu (11 zadań zamkniętych i 4 zadania otwarte krótkiej odpowiedzi), rozumienia tekstów pisanych (14 zadań zamkniętych i 4 zadania otwarte krótkiej odpowiedzi), znajomości środków językowych (6 zadań zamkniętych i 8 zadań otwartych krótkiej odpowiedzi) oraz tworzenia wypowiedzi pisemnej (1 zadanie otwarte rozszerzonej odpowiedzi). Zadania sprawdzające rozumienie ze słuchu były oparte na nagranych tekstach, odtworzonych podczas egzaminu z płyty CD lub pliku mp3, natomiast zadania sprawdzające rozumienie tekstów pisanych oraz 2 zadania sprawdzające znajomość środków językowych były oparte na tekstach autentycznych lub w minimalnym stopniu adaptowanych zamieszczonych w arkuszu egzaminacyjnym. Za rozwiązanie wszystkich zadań zdający mógł otrzymać 60 punktów (1 punkt za każde zadanie zamknięte lub otwarte w obszarach rozumienia ze słuchu, rozumienia tekstów pisanych i znajomości środków językowych oraz 13 punktów za wypowiedź pisemną).

2. Dane dotyczące populacji zdających

TABELA 6. Zdający rozwiązujący zadania w arkuszu standardowym*

Liczba zdających		73
Zdający rozwiązujący zadania w arkuszu standardowym	z liceów ogólnokształcących	63
	z techników	10
	z branżowych szkół II stopnia	0
	ze szkół na wsi	0
	ze szkół w miastach do 20 tys. mieszkańców	17
	ze szkół w miastach od 20 tys. do 100 tys. mieszkańców	29
	ze szkół w miastach powyżej 100 tys. mieszkańców	27
	ze szkół publicznych	71
	ze szkół niepublicznych	2
	kobiety	59
	mężczyźni	14

* Dane w tabeli dotyczą wszystkich tegorocznych absolwentów.

Z egzaminu zwolniono 2 uczniów – laureatów i finalistów Olimpiady Języka Hiszpańskiego.

¹ Rozporządzenie Ministra Edukacji z dnia 28 czerwca 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia (Dz.U. poz. 1019).

TABELA 7. Zdający rozwiązujący zadania w arkuszach dostosowanych

Zdający rozwiązujący zadania w arkuszach dostosowanych	z autyzmem, w tym z zespołem Aspergera	1
	słabowidzący	0
	niewidomi	0
	słabosłyszący	0
	niesłyszący	0
	z niepełnosprawnością ruchową spowodowaną mózgowym porażeniem dziecięcym	0
	z zaburzeniem widzenia barw	0
Ogółem		1

3. Przebieg egzaminu

TABELA 8. Informacje dotyczące przebiegu egzaminu

Termin egzaminu			19 maja 2026 r.
Czas trwania egzaminu			150 minut
Liczba szkół			34
Liczba zespołów egzaminatorów*			-
Liczba egzaminatorów*			-
Liczba egzaminatorów-weryfikatorów*			-
Liczba obserwatorów ² (§ 8 ust. 1)			-
Liczba unieważnień ³	w przypadku:		
	art. 44zzv pkt 1	stwierdzenia niesamodzielnego rozwiązywania zadań przez zdającego	-
	art. 44zzv pkt 2	wniesienia lub korzystania przez zdającego w sali egzaminacyjnej z urządzenia telekomunikacyjnego	-
	art. 44zzv pkt 3	zakłócenia przez zdającego prawidłowego przebiegu części egzaminu w sposób utrudniający pracę pozostałym zdającym	-
	art. 44zzv ust. 1	stwierdzenia podczas sprawdzania pracy niesamodzielnego rozwiązywania zadań przez zdającego	-
	art. 44zzy ust. 7	stwierdzenia naruszenia przepisów dotyczących przeprowadzenia egzaminu	-
	art. 44zzy ust. 10	niemożności ustalenia wyniku (np. zaginięcie karty odpowiedzi)	-
Liczba wglądów ³ (art. 44zzz)			5

* Dane dotyczą wszystkich poziomów egzaminu (podstawowego, rozszerzonego i dwujęzycznego) łącznie.

² Rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki z dnia 1 sierpnia 2022 r. w sprawie egzaminu maturalnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 302, z późn. zm.).

³ Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2025 r. poz. 881, z późn. zm.).

4. Podstawowe dane statystyczne

Wyniki zdających

WYKRES 3.

Rozkład wyników zdających

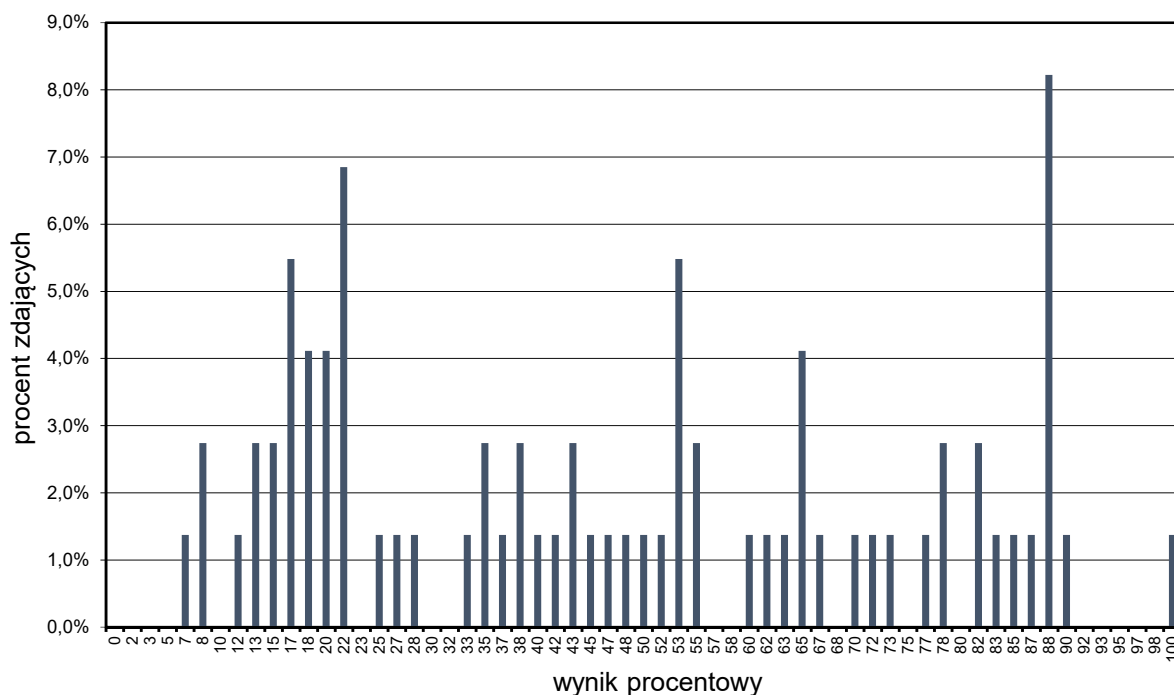

TABELA 9.

Wyniki zdających – parametry statystyczne*

Zdający	Liczba zdających	Minimum (%)	Maksimum (%)	Mediana (%)	Modalna (%)	Średnia (%)	Odchylenie standardowe (%)
ogółem	73	7	100	45	88	47	27
w tym:							
z liceów ogólnokształcących	63	7	100	47	88	48	27
z techników	10	–	–	–	–	–	–
z branżowych szkół II stopnia	0	–	–	–	–	–	–

* Dane dotyczą tegorocznych absolwentów. Parametry statystyczne są podane dla grup liczących 30 lub więcej zdających.

Poziom wykonania zadań

TABELA 10. Poziom wykonania zadań

Rozumienie ze słuchu

Zadanie	Wymagania określone w podstawie programowej		Poziom wykonania zadania (%)
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
1.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie różnorodne złożone wypowiedzi ustne wypowiedziane w naturalnym tempie [...].</i>	II.5) Zdający znajduje w wypowiedzi określone informacje.	53
1.2.		II.3) Zdający określa intencje [...] nadawcy lub autora wypowiedzi.	51
1.3.		II.5) Zdający znajduje w wypowiedzi określone informacje.	45
1.4.		II.9) Zdający rozpoznaje informacje wyrażone pośrednio.	49
1.5.		II.5) Zdający znajduje w wypowiedzi określone informacje.	52
1.6.		II.2) Zdający określa główną myśl wypowiedzi [...].	62
2.1.		II.5) Zdający znajduje w wypowiedzi określone informacje.	51
2.2.			70
2.3.			71
2.4.			51
2.5.			73

Zadanie	Wymagania określone w podstawie programowej		Poziom wykonania zadania (%)	
	Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe		
3.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie różnorodne złożone wypowiedzi ustne wypowiadane w naturalnym tempie [...].</i>	VIII.2) Zdający przekazuje w języku obcym nowożytnym [...] informacje sformułowane w tym języku obcym.	II.5) Zdający znajduje w wypowiedzi określone informacje.	12
3.2.	V. Przetwarzanie wypowiedzi. <i>Zdający zmienia formę przekazu ustnego [...].</i>			33
3.3.	I. Znajomość środków językowych.			4
3.4.	<i>Zdający posługuje się dość bogatym zasobem środków językowych (leksykalnych, w tym związków frazeologicznych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>			25

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie	Wymagania określone w podstawie programowej		Poziom wykonania zadania (%)
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
4.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] różnorodne złożone wypowiedzi pisemne [...].</i>	III.4) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	36
4.2.			78
4.3.		III.1) Zdający określa główną myśl [...] fragmentu tekstu.	63
4.4.		III.4) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	77
4.5.			64
5.1.		III.5) Zdający rozpoznaje związki między poszczególnymi częściami tekstu.	75
5.2.			51
5.3.			71
5.4.			56
5.5.			78

Zadanie	Wymagania określone w podstawie programowej		Poziom wykonania zadania (%)	
	Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe		
6.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] różnorodne złożone wypowiedzi pisemne [...].</i>	III.4) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	63	
6.2.		III.9) Zdający rozpoznaje informacje wyrażone pośrednio oraz znaczenia przenośne.	52	
6.3.		III.4) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	42	
6.4.		III.7) Zdający wyciąga wnioski wynikające z informacji zawartych w tekście.	64	
6.5.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] różnorodne złożone wypowiedzi pisemne [...].</i>	VIII.2) Zdający przekazuje w języku obcym nowożytnym [...] informacje sformułowane w tym języku obcym.	III.4) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	41
6.6.	V. Przetwarzanie wypowiedzi. <i>Zdający zmienia formę przekazu [...] pisemnego [...].</i>		III.1) Zdający określa główną myśl [...] fragmentu tekstu.	37
6.7.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się dość bogatym zasobem środków językowych (leksykalnych, w tym związków frazeologicznych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>		III.4) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	18
6.8.				21

Znajomość środków językowych

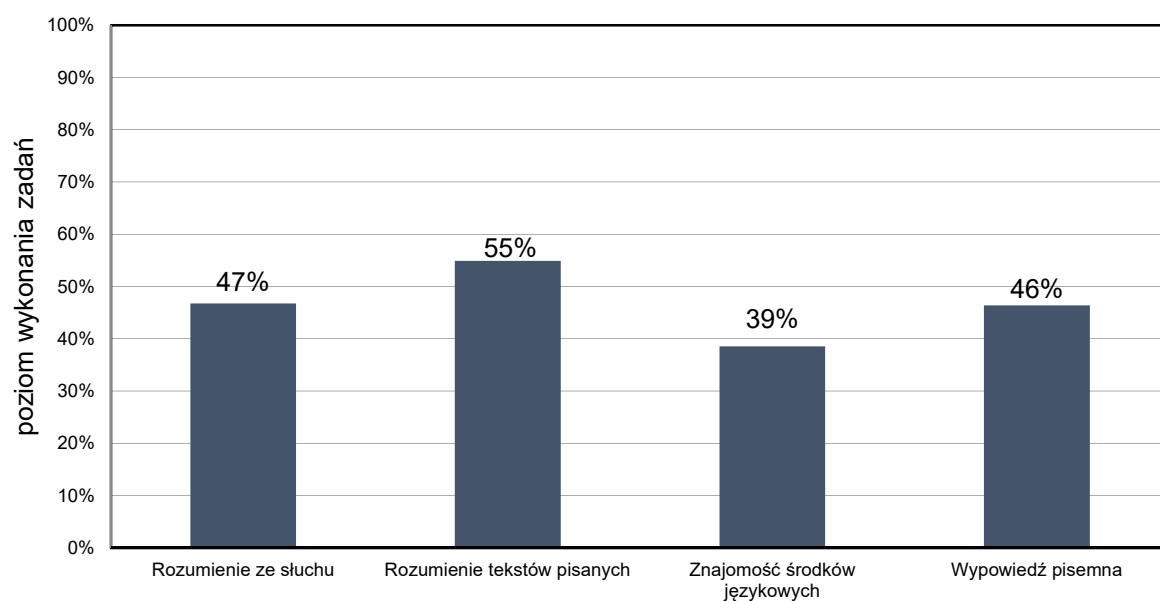
Zadanie	Wymagania określone w podstawie programowej		Poziom wykonania zadania (%)
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
7.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się dość bogatym zasobem środków językowych (leksykalnych, w tym związków frazeologicznych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	I. Zdający posługuje się dość bogatym zasobem środków językowych (leksykalnych, w tym związków frazeologicznych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	29
7.2.			68
7.3.			52
7.4.			66
7.5.			58
7.6.			37
8.1.			25
8.2.			32
8.3.			34
8.4.			30
9.1.			42
9.2.			33
9.3.			15
9.4.			19

Wypowiedź pisemna

Zadanie	Wymagania określone w podstawie programowej		Kryteria	Poziom wykonania zadania (%)
	Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe		
10.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się dość bogatym zasobem środków językowych (leksykalnych, w tym związków frazeologicznych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i> III. Tworzenie wypowiedzi. <i>Zdający samodzielnie tworzy [...] w miarę złożone, bogate pod względem treści, spójne i logiczne wypowiedzi pisemne [...].</i> IV. Reagowanie na wypowiedzi. <i>Zdający [...] reaguje w formie w miarę złożonego tekstu pisanego w różnorodnych sytuacjach [...].</i>	I. Zdający posługuje się dość bogatym zasobem środków językowych (leksykalnych, w tym związków frazeologicznych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	zgodność z poleceniem	58
		V.4) Zdający przedstawia intencje [...] i plany na przyszłość. V.6) Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie i poglądy, przedstawia opinie i poglądy innych osób [...].	spójność i logika wypowiedzi	42
		V.8) Zdający stawia tezę, przedstawia w logicznym porządku argumenty [...], kończy wypowiedź konkluzją. V.12) Zdający stosuje zasady konstruowania tekstów o różnym charakterze.	zakres środków językowych	45
		V.13) Zdający stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi adekwatnie do sytuacji. VII.3) Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia. VII.7) Zdający zaprasza [...]. VII.8) Zdający proponuje [...], zachęca [...].	poprawność środków językowych	45

WYKRES 4.

Poziom wykonania zadań w zakresie poszczególnych obszarów umiejętności

Poziom dwujęzyczny

1. Opis arkusza

W roku szkolnym 2025/2026 egzamin maturalny z języka hiszpańskiego został przeprowadzony na podstawie wymagań podstawy programowej określonych w rozporządzeniu Ministra Edukacji z dnia 28 czerwca 2024 r.¹

Arkusz egzaminacyjny z języka hiszpańskiego na poziomie dwujęzycznym składał się z 28 zadań zamkniętych różnego rodzaju (wyboru wielokrotnego, zadań na dobieranie) oraz 18 zadań otwartych, w tym 17 krótkiej i 1 rozszerzonej odpowiedzi. Zadania sprawdzały wiadomości oraz umiejętności w czterech obszarach: rozumienia ze słuchu (11 zadań zamkniętych i 4 zadania otwarte krótkiej odpowiedzi), rozumienia tekstów pisanych (12 zadań zamkniętych i 4 zadania otwarte krótkiej odpowiedzi), znajomości środków językowych (5 zadań zamkniętych i 9 zadań otwartych krótkiej odpowiedzi) oraz tworzenia wypowiedzi pisemnej (1 zadanie otwarte rozszerzonej odpowiedzi). Zadania sprawdzające rozumienie ze słuchu były oparte na nagranych tekstach, odtworzonych podczas egzaminu z płyty CD lub pliku mp3, natomiast zadania sprawdzające rozumienie tekstów pisanych oraz 2 zadania sprawdzające znajomość środków językowych były oparte na tekstach autentycznych lub w minimalnym stopniu adaptowanych zamieszczonych w arkuszu egzaminacyjnym. Za rozwiązanie wszystkich zadań zdający mógł otrzymać 60 punktów (1 punkt za każde zadanie zamknięte lub otwarte w obszarach rozumienia ze słuchu, rozumienia tekstów pisanych i znajomości środków językowych oraz 15 punktów za wypowiedź pisemną).

2. Dane dotyczące populacji zdających

TABELA 11. Zdający rozwiązujący zadania w arkuszu standardowym*

Liczba zdających		1
Zdający rozwiązujący zadania w arkuszu standardowym	ze szkół publicznych	1
	ze szkół niepublicznych	0
	kobiety	1
	mężczyźni	0

* Dane w tabeli dotyczą wszystkich tegorocznych absolwentów.

TABELA 12. Zdający rozwiązujący zadania w arkuszach dostosowanych

Zdający rozwiązujący zadania w arkuszach dostosowanych	z autyzmem, w tym z zespołem Aspergera	0
	słabowidzący	0
	niewidomi	0
	słabosłyszący	0
	niesłyszący	0
	z niepełnosprawnością ruchową spowodowaną mózgowym porażeniem dziecięcym	0

¹ Rozporządzenie Ministra Edukacji z dnia 28 czerwca 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia (Dz.U. poz. 1019).

	z zaburzeniem widzenia barw	0
	Ogółem	0

3. Przebieg egzaminu

TABELA 13. Informacje dotyczące przebiegu egzaminu

Termin egzaminu			19 maja 2026 r.
Czas trwania egzaminu			180 minut
Liczba szkół			1
Liczba zespołów egzaminatorów*			-
Liczba egzaminatorów*			-
Liczba egzaminatorów-weryfikatorów*			-
Liczba obserwatorów ² (§ 8 ust. 1)			-
Liczba unieważnień ³	w przypadku:		
	art. 44zzv pkt 1	stwierdzenia niesamodzielnego rozwiązywania zadań przez zdającego	-
	art. 44zzv pkt 2	wniesienia lub korzystania przez zdającego w sali egzaminacyjnej z urządzenia telekomunikacyjnego	-
	art. 44zzv pkt 3	zakłócenia przez zdającego prawidłowego przebiegu części egzaminu w sposób utrudniający pracę pozostałym zdającym	-
	art. 44zzw ust. 1	stwierdzenia podczas sprawdzania pracy niesamodzielnego rozwiązywania zadań przez zdającego	-
	art. 44zzy ust. 7	stwierdzenia naruszenia przepisów dotyczących przeprowadzenia egzaminu	-
	art. 44zzy ust. 10	niemożności ustalenia wyniku (np. zaginięcie karty odpowiedzi)	-
Liczba wglądów ³ (art. 44zzz)			-

* Dane dotyczą wszystkich poziomów egzaminu (podstawowego, rozszerzonego i dwujęzycznego) łącznie.

² Rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki z dnia 1 sierpnia 2022 r. w sprawie egzaminu maturalnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 302, z późn. zm.).

³ Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2025 r. poz. 881, z późn. zm.).

4. Podstawowe dane statystyczne

Wyniki zdających

TABELA 14. Wyniki zdających – parametry statystyczne*

Zdający	Liczba zdających	Minimum (%)	Maksimum (%)	Mediana (%)	Modalna (%)	Średnia (%)	Odchylenie standardowe (%)
ogółem	1	–	–	–	–	–	–

* Dane dotyczą tegorocznych absolwentów. Parametry statystyczne są podane dla grup liczących 30 lub więcej zdających.

Komentarz

Poziom podstawowy

Średni wynik uzyskany przez maturzystów przystępujących do egzaminu z języka hiszpańskiego na poziomie podstawowym wyniósł 79% punktów.

Zdający najlepiej poradzili sobie z zadaniami z obszaru rozumienia tekstów pisanych (średni wynik – 84%). Niższy wynik uzyskali za zadania z obszaru rozumienia ze słuchu (80% punktów). Najwięcej problemów sprawiło im rozwiązanie zadań sprawdzających znajomość środków językowych oraz tworzenie wypowiedzi pisemnej (średni wynik – po 73% punktów).

W obszarze rozumienia ze słuchu sprawdzanych było pięć umiejętności: znajdowanie w wypowiedzi określonych informacji (zadania 2.2., 2.3., 2.5., 2.6. oraz 3.1.–3.4.), określanie głównej myśli wypowiedzi (zadania 1.2. i 1.3.), określanie intencji nadawcy lub autora wypowiedzi (zadania 1.1. i 1.4.), określanie kontekstu wypowiedzi (zadania 1.5. i 2.1.) oraz wyciąganie wniosków wynikających z informacji zawartych w wypowiedzi (zadanie 2.4.).

Analiza wyników uzyskanych w obszarze rozumienia ze słuchu pokazuje, że tegoroczni maturzyści dobrze opanowali wszystkie sprawdzane w nim umiejętności, choć poziom wykonania poszczególnych zadań był zróżnicowany.

Przyjrzyjmy się najpierw zadaniom wymagającym globalnego rozumienia tekstu, za które zdający uzyskali średnio 80% punktów. Najłatwiejszym zadaniem w tej grupie, a zarazem w tej części arkusza, okazało się zadanie 2.1. sprawdzające umiejętność określania kontekstu wypowiedzi. Zdający mieli stwierdzić, gdzie znajduje się kobieta kontaktująca się telefonicznie ze swoimi rodzicami. Poprawną odpowiedź **B. En el hospital.** wybrało 96% abiturientów. O tym, że miejscem, z którego dzwoniła kobieta, był właśnie szpital, a nie dom czy sklep, świadczyła przede wszystkim informacja o porach odwiedzin (*Podéis venir mañana a la hora de las visitas*). Pomocne w rozwiązaniu tego zadania były też: wiadomość o narodzinach wnuka (*tengo una gran noticia: ¡ya sois abuelos!*), opis stanu zdrowia młodej mamy i noworodka (*los dos, el bebé y yo, nos encontramos en perfecto estado*) oraz prośba o dostarczenie przygotowanych ubranek dla malucha (*traedme, por favor, el gorrito y el jersey azules que están en el armario de mi dormitorio*). Znacznie większym wyzwaniem dla zdających okazało się zadanie 1.5. sprawdzające tę samą umiejętność, ale oparte na jednej z pięciu krótkich wypowiedzi dotyczących festiwali. Tym razem należało stwierdzić, kim jest nadawca tekstu.

Esta persona

- A. representa a las autoridades municipales.
- B. informa sobre su vuelta a la gran pantalla.
- C. se muestra contenta narrando sus experiencias.
- D. ofrece servicios a los organizadores de festivales.
- E. comenta en vivo el acto de inauguración de un festival.
- F. presenta algunos cambios en la organización de un evento.

1.5.

A

Fragment transkrypcji:

Texto 5

Señoras y señores, bienvenidos a nuestra reunión anual en el Ayuntamiento. En nombre del señor alcalde tengo el placer de presentarles la oferta cultural dirigida a nuestros ciudadanos. Hemos firmado contratos con varias empresas y eso nos asegura la organización de tres eventos importantísimos. Abriremos la temporada en mayo con un festival de música clásica. Luego, nuestra ciudad se transformará en el escenario de un festival de teatro callejero y, para finalizar, en otoño, organizaremos un festival de cine independiente.

Poprawną odpowiedź **A.** wskazało 69% zdających. Zrozumieli, że skoro mężczyzna witał obecnych na dorocznym zebraniu w magistracie w imieniu burmistrza, to tym samym reprezentował władze miasta. Spośród błędnych odpowiedzi najczęściej wybierano zdania D. i F. Atrakcyjność tych dystraktorów można tłumaczyć pojawiającymi się w nich określeniami *los organizadores de festivales* i *la organización de un evento*, które część zdających, nie rozumiejąc dokładnie treści wypowiedzi, najprawdopodobniej automatycznie powiązała z wysłuchanymi w nagraniu fragmentami *la organización de tres eventos importantísimos* i *organizaremos un festival*. Zadanie 1.5. okazało się najtrudniejsze nie tylko w grupie zadań sprawdzających ogólne rozumienie tekstu, ale też spośród wszystkich zadań zamkniętych w omawianym obszarze.

Mniej problemów sprawiło maturzystom rozwiązanie pozostałych czterech zadań opartych na wspomnianych wypowiedziach o festiwalach, przy czym lepiej poradzili sobie z zadaniami sprawdzającymi intencje nadawcy wypowiedzi (1.1. i 1.4.) niż z zadaniami, w których należało określić główną myśl wypowiedzi (1.2. i 1.3.). Uzyskane średnie wyniki to odpowiednio 85% i 73%.

Jak co roku, w tej części arkusza sprawdzana była również umiejętność znajdowania w wypowiedzi określonych informacji. Po raz kolejny obok zadań zamkniętych pojawiły się też zadania otwarte sprawdzające tę umiejętność. Analiza wyników pokazuje, że zdający lepiej poradzili sobie z zadaniami, w których mieli wybrać odpowiedź spośród podanych opcji (zadania 2.2., 2.3., 2.5., 2.6. – od 81% do 94% poprawnych rozwiązań), niż z zadaniami, w których mieli samodzielnie sformułować odpowiedź (zadania 3.1.–3.4. – od 56% do 90% poprawnych odpowiedzi).

Przyjrzyjmy się odpowiedziom w tych zadaniach otwartych, które sprawiły zdającym najwięcej problemów.

Zadania oparte były na rozmowie dotyczącej ośmiornicy znalezionej w garażu. Warunkiem otrzymania punktu za każde zadanie było udzielenie odpowiedzi zgodnej z treścią nagrania oraz spójnej z fragmentami otaczającymi lukę.

3.2. Lo sorprendente es que la *marea reina* se produce también cuando no llueve.

3.3. El hombre que encontró el pulpo decidió soltarlo en el mar, y eso le gustó mucho a la chica.

Fragment transkrypcji:

Chica: Entonces, ¿cómo llegó el pulpo hasta allí? [...]

Chico: Dicen que a causa del fenómeno llamado *marea reina*.

Chica: ¿Y por qué se llama así?

Chico: Pues, *marea*, porque el agua del mar sube y baja, y *reina* porque es muy alta. Sucede en Florida entre septiembre y noviembre. Lo raro es que se produce no solo cuando llueve, sino también en los días soleados sin lluvia. Además, la marea es tan alta que el agua pasa por el sistema de tuberías y, así, llega a las zonas alejadas de la orilla del mar. Seguramente el pulpo llegó al garaje por una de las tuberías.

Chica: Interesante, pero ¿cómo terminó la historia?

Chico: El hombre logró coger el animal y lo metió en un cubo. Luego, lo llevó a la playa y lo soltó en el mar.

Chica: ¡Qué hombre tan sensible! Decidió salvarle la vida y no comerlo o venderlo a un restaurante. ¡Bien hecho!

W zadaniu 3.2. zdający mieli podać cechę wyróżniającą zjawisko określane mianem „przyływu królewskiego” (*marea reina*). Z odpowiedzi musiało wynikać, że wspomniany rodzaj przyływu występuje nie tylko podczas opadów, ale również w słoneczne, bezdeszczowe dni. Mówił o tym fragment *Lo raro es que se produce no solo cuando llueve, sino también en los días soleados sin lluvia*. Lukę poprawnie uzupełniło 56% maturzystów. Wśród niepoprawnych odpowiedzi dominowały te, które odnosiły się wyłącznie do deszczowej aury (np. *llueve mucho*). Były one kwalifikowane jako niezgodne z tekstem, bowiem występowanie przyływu królewskiego w ulewne dni nie jest niczym zaskakującym. Dość liczne były też odpowiedzi niespójne z fragmentem poprzedzającym lukę (np. *sin lluvia*, *los días soleados*) lub zawierające błędy poważnie zakłócające komunikację (np. *no llove*, *no se llovió*).

Dość trudne dla zdających okazało się również zadanie 3.3. (63% poprawnych rozwiązań). Większość maturzystów zrozumiała wprawdzie, że mężczyzna, który znalazł ośmiornicę w garażu, postanowił wrzucić ją z powrotem do morza (*soltarlo en el mar*), ale udzielając odpowiedzi, niektórzy zdający pomylili wyraz *soltar* z podobnie brzmiącymi czasownikami o innym znaczeniu, np. *resaltar* (podkreślać, wyróżniać), *saltar* (skakać) czy *sortear* (losować). Zdarzały się też odpowiedzi zawierające nieistniejące w języku hiszpańskim wyrazy, takie jak *soltear* czy *sorter*.

W omawianym obszarze jedno zadanie (2.4.) sprawdzało umiejętność wyciągania wniosków wynikających z informacji zawartych w wypowiedzi. Okazało się ono jednym z najłatwiejszych w tej części arkusza – poprawną odpowiedź wskazało 90% zdających.

Tegoroczni maturzyści dobrze opanowali również umiejętności sprawdzane w obszarze rozumienia tekstów pisanych. Najlepszym tego dowodem są uzyskane wyniki: za zadania sprawdzające umiejętność znajdowania w tekście określonych informacji średni wynik wyniósł 80%, za zadania sprawdzające umiejętność rozpoznawania związków między poszczególnymi częściami tekstu – 87%, a za zadania sprawdzające ogólne rozumienie tekstu – 88%.

Najłatwiejsze okazało się zadanie 5.2. sprawdzające umiejętność określania intencji autora tekstu. Zdający mieli zdecydować, w którym z czterech tekstów A–D poświęconych tematyce gór proponuje się różnego rodzaju aktywności na wolnym powietrzu. 96% zdających poprawnie wskazało tekst **A**, którego autor oferował w ramach kilkudniowej wycieczki w Pireneje podstawowy kurs wspinaczkowy, wyprawy rowerowe oraz piesze wędrówki.

Poziom wykonania zadania 5.1., opartego na tych samych tekstach A–D i sprawdzającego tę samą umiejętność, również był bardzo wysoki – 93% poprawnych odpowiedzi.

Nieco więcej problemów sprawiło zadanie 6.5. sprawdzające umiejętność określania głównej myśli tekstu. Było ono oparte na zabawnym opowiadaniu o perypetiach znajomości ankietarki z ankietowanym. Zdający mieli wskazać tytuł odpowiadający treści opowiadania. Poprawną odpowiedź **B. Historia de una relación** wybrało 85% zdających. Spośród błędnych odpowiedzi najchętniej wybieraną była opcja C. *Oportunidades perdidas*. Możliwe, że część maturzystów zasugerowała się krótkim fragmentem o utracie pracy przez dziewczynę (*había perdido el trabajo*). Nie zwrócili uwagi na rzeczownik *oportunidades*, który wykluczał odpowiedź C. Z treści tekstu nie wynikało bowiem, aby dziewczyna lub jej znajomy mieli stracić jakiegokolwiek życiowe szanse czy nadarzające się okazje.

Kolejną umiejętnością sprawdzającą ogólne rozumienie tekstu było określanie głównej myśli fragmentu tekstu. Umiejętność ta sprawdzana była w zadaniu 4., w którym należało dobrać odpowiednie nagłówki do czterech akapitów tekstu. Wyniki uzyskane za zadania 4.1.–4.4. były dość wysokie: od 78% do 93%. Średni wynik za całe zadanie 4. wyniósł 85%.

Blisko połowę zadań w obszarze rozumienia tekstu pisanego stanowiły zadania sprawdzające umiejętność znajdowania w tekście określonych informacji. Tegoroczni maturzyści dobrze poradzili sobie zarówno z zadaniami, w których należało wybrać jedną z podanych opcji (5.3., 6.1.–6.4.), jak i z tymi, w których należało samodzielnie sformułować odpowiedź (5.4.–5.7.). Najlepiej świadczą o tym średnie wyniki: za zadania zamknięte – 79% punktów, a za zadania otwarte – 80%. Porównywalny był też poziom wykonania poszczególnych zadań: w grupie zadań zamkniętych odsetek poprawnych odpowiedzi wahał się od 62% do 92%, a w grupie zadań otwartych – od 63% do 93%.

Przyjrzyjmy się zadaniom, które sprawiły zdającym najwięcej kłopotów.

Wśród zadań zamkniętych najtrudniejsze okazało się zadanie 6.1. oparte na wspomnianym już opowiadaniu o ankieterce i ankietowanym.

Fragment tekstu:

1. Sonó el teléfono. Era la chica de las encuestas. Llama todos los jueves a las cinco, porque conoce perfectamente mis costumbres y sabe que entonces estoy en casa. Esa vez, me preguntó cuántas veces a la semana me cambiaba de calcetines. Prácticamente, ya le he dicho todo acerca de mí: qué películas veo, qué colonia uso, etc. Encuesta a encuesta, he ido contándole mi vida. No digo que en una u otra ocasión no le haya dicho cosas falsas para parecer otra persona, pero básicamente tiene mi perfil.
- Lo de los calcetines me pareció raro y ridículo a la vez.
- Cada vez me preguntas cosas más íntimas —observé.
- Yo no hago los cuestionarios —me respondió muy amable—, pero vivo de ellos, compréndeme.
- Sí, te comprendo, pero a mí también me gustaría conocer algo de tu vida.
- Pues nada, pregunta lo que quieras.
- Un poco avergonzado, cosa rara en mi caso, le hice tres o cuatro preguntas, pero no seguí investigando porque me pareció que ella me respondía sin ganas. [...]

6.1. En el primer fragmento el narrador afirma que

- ☒ **A.** a veces mentía a la encuestadora.
- ☐ **B.** la encuestadora desconocía sus hábitos.
- ☐ **C.** la encuestadora a menudo le contaba detalles de su vida.
- ☐ **D.** se enfadaba al contestar a las preguntas de la encuestadora.

Poprawną odpowiedź **A.** wskazało 62% zdających. Narrator wprost przyznawał, że zdarzało mu się oszukiwać ankietkę: *No digo que en una u otra ocasión no le haya dicho cosas falsas para parecer otra persona [...]*. Mimo to średnio co trzeci zdający stracił punkt w tym zadaniu. Niewykluczone, że część osób nie zauważyła przeczenia w zdaniu nadrzędnym (*No digo que...*) lub uznała ten fragment za nieistotny i skupiła swoją uwagę tylko na wyrwanych z kontekstu słowach *no le haya dicho cosas falsas*. Tym samym osoby te uzyskały dokładnie odwrotną informację i uznały zdanie A. za nieprawdziwe. Spośród maturzystów, którzy wskazali błędne odpowiedzi, blisko połowa wybrała opcję C. Niektórzy być może nie zwrócili uwagi, że w zdaniu C. chodziło o ankietkę, a nie o ankietowanego: on, istotnie, ujawniał jej szczegóły ze swojego życia, ale ona jemu – nie. Inni zdający mogli zasugerować się fragmentem, w którym mowa była o tym, że narrator skłonił swoją rozmówczynię do odpowiedzi na kilka pytań natury osobistej. Była to jednak – jak wynikało z tekstu – sytuacja jednostkowa, a w zadaniu pytano, czy dziewczyna często opowiadała narratorowi o swoim życiu prywatnym. Atrakcyjna okazała się również odpowiedź D. Wybór tej odpowiedzi mógł wynikać m.in. z przekonania, że pytania ankietów bywają irytujące, nie wynikał natomiast z treści opowiadania: nic nie wskazywało na to, aby pytania ankietki denerwowały narratora. Wręcz przeciwnie, niektóre z nich nawet go śmieszyły.

Dość trudne dla zdających okazało się uzupełnienie luki 5.5. w mailu napisanym w języku polskim. Wiadomość, którą Mateusz wysłał do swojej koleżanki Marty, była oparta na wspomnianych krótkich tekstach poświęconych górom.

Fragment tekstu B

NADA ES IMPOSIBLE

[...] en 2017 Kilian Jornet, un alpinista y corredor catalán, rompió el récord Guinness escalando el Everest dos veces en una semana. La primera vez salió un lunes y logró conquistar el monte en un solo ataque, sin utilizar cuerdas fijas, ni oxígeno. Lo consiguió en solo 19 horas, mientras que otros alpinistas necesitan para ello más de cuatro días. Cuando volvió a la base, confesó que tenía planeado hacerlo en menos tiempo, sin embargo, se lo impidió un fuerte viento. Cinco días más tarde, repitió esa escalada tardando apenas 17 horas.

Fragment zadania:

Niedawno czytałem o pewnym Katalończyku, który dokonał czegoś niezwykłego. Wspiął się na szczyt Mount Everest w kilkanaście godzin mimo 5.5. silnego wiatru, który utrudniał mu wspinaczkę.

Lukę w tym zdaniu poprawnie uzupełniło 63% maturzystów. Zrozumieli oni, że przeszkodą w dotarciu na szczyt w zakładanym przez Jorneta czasie był wiatr (*se lo impidió un fuerte viento*). W przypadku tego zadania najczęstszą przyczyną utraty punktu było tworzenie odpowiedzi niezgodnych z tekstem. Jako przyczynę spowolnionego wejścia na szczyt podawano przede wszystkim brak tlenu lub brak odpowiedniego sprzętu. Możliwe, że część maturzystów zwróciła uwagę wyłącznie na fragment informujący o tym, że Katalończyk nie używał podczas wspinaczki ani butli z tlenem, ani lin poręczowych (*logró conquistar el monte [...] sin utilizar cuerdas fijas, ni oxígeno*), i mylnie założyła, że to właśnie z tego powodu zdobycie szczytu było tak trudne.

W obszarze rozumienia tekstów pisanych sprawdzana była jeszcze jedna umiejętność: rozpoznawanie związków między poszczególnymi częściami tekstu (zadanie 7.). Wyniki pokazują, że zdający bardzo dobrze ją opanowali. Luki 7.1.–7.4., do których należało dobrać brakujące zdania, tak aby otrzymać spójny i logiczny tekst, poprawnie uzupełniło od 82% do 91% zdających, a średni wynik za całe zadanie 7. wyniósł 87% punktów.

Znajomość środków językowych sprawdzana była w zadaniach 8.–11. Wyniki pokazują, że o ile tegoroczni maturzyści dobrze poradzili sobie z zadaniami zamkniętymi 8. i 9. (średni wynik – 89% punktów), o tyle udzielenie prawidłowej odpowiedzi w zadaniach otwartych 10. i 11. było dla nich wyzwaniem (średni wynik – 56% punktów).

Najłatwiejsze w tym obszarze okazało się zadanie 8., w którym należało uzupełnić każdy z trzech krótkich dialogów brakującym fragmentem wypowiedzi, wybierając poprawną odpowiedź spośród podanych opcji. Średni wynik wyniósł 92% i był to zarazem najwyższy średni wynik w całym arkuszu.

Łatwe dla zdających okazało się też zadanie 9. (średni wynik – 87%). Polegało ono na wybraniu tej opcji odpowiedzi, która najlepiej oddawała sens wyróżnionego zdania lub jego fragmentu. W zadaniach 9.1.–9.3. poprawnej odpowiedzi udzieliło odpowiednio 88%, 90% i 92% zdających. Nieco więcej kłopotów sprawiło wskazanie synonimu słowa *reparado* w zadaniu 9.4. Poprawną odpowiedź **C. arreglado** wybrało 75% abiturientów. Wśród błędnych odpowiedzi najbardziej atrakcyjna okazała się opcja A. *averiado*. Część zdających najprawdopodobniej błędnie zrozumiała zdanie *El ordenador ya está reparado*: zamiast „Komputer jest już naprawiony (zreperowany)” zdanie mogło zostać zrozumiane jako „Komputer jest reperowany”, a więc nie działa.

Najtrudniejsze dla zdających w tej części arkusza okazało się zadanie 11., wymagające przetłumaczenia podanych fragmentów zdań. Najwięcej problemów sprawiło uzupełnienie luki w zdaniu 11.1. *Es posible que esta vez (wygramy) ____ el partido.* (42% poprawnych rozwiązań). Najczęściej popełnianym błędem było użycie czasownika *ganar* w trybie *Indicativo* zamiast *Subjuntivo* (*ganamos, ganaremos* zamiast *ganemos*). Niemalą grupę błędnych odpowiedzi stanowiły też te, w których zdający używali niewłaściwego czasownika, myląc na przykład znaczenie czasownika *ganar* z *gastar* lub tworząc nieistniejące wyrazy, np. *gañar*. Dość trudne okazało się też przetłumaczenie frazy rzeczownikowej *mało ludzi* w zdaniu 11.3. (48% poprawnych odpowiedzi). Wielu zdających najwyraźniej zapomniało, że hiszpański rzeczownik *gente* jest rodzaju żeńskiego i jest używany, w przeciwieństwie do polskiego rzeczownika *ludzie*, głównie w liczbie pojedynczej. Stąd najczęstszym błędem było nieuzgodnienie przymiotnika *poco* z następującym po nim rzeczownikiem w liczbie i/lub rodzaju (np. *pocos gente, pocos gentes, poco gente, poca gentes* zamiast *poca gente*). Odpowiedzi *pocas personas* oraz *pocas gentes* (forma rzadziej używana w języku hiszpańskim) wykluczały czasownik w 3. os. I. poj. (*ha venido*) poprzedzający frazę. Mniej kłopotów sprawiło przetłumaczenie wyrazu *najgorszy* (*el peor*) – 57% poprawnych rozwiązań. Trudno jednak uznać ten wynik za satysfakcjonujący, biorąc pod uwagę, że zdający mieli się wykazać znajomością stopnia najwyższego przymiotnika *zły*, jednego z trzech podstawowych przymiotników nieregularnych poznawanych na początkowych etapach nauki języka hiszpańskiego. Oto kilka przykładów powtarzających się błędnych odpowiedzi: *mal, más malo, peor, peor* (z pominięciem rodzajnika), *menor*. Średni wynik za całe zadanie 11. wyniósł 49% i był najniższym średnim wynikiem w arkuszu.

Wyższy średni wynik maturzyści uzyskali za rozwiązanie zadania 10. – 63% punktów. Zadanie polegało na uzupełnieniu luk w parach zdań jednym wyrazem (tzw. set leksykalny). Najłatwiejsze okazało się uzupełnienie luk brakującym przymiotnikiem *con* w zadaniu 10.3.: w jednym zdaniu sprawdzana była rekcja czasownika (*enfadarse con alguien*), w drugim – wyrażenie przymikowe w funkcji przysłówka (*corregir con un bolígrafo*). Lukę poprawnie uzupełniło 82% maturzystów. Większym wyzwaniem okazało się zadanie 10.1., w którym sprawdzana była znajomość dwóch różnych znaczeń rzeczownika *cuarto*: w wyrażeniach *un cuarto de baño* (łazienka) i *un cuarto de hora* (kwadrans). Analiza rozwiązań pokazuje, że wielu maturzystów pomyliło rzeczownik *cuarto* z liczebnikiem *cuatro* lub popełniło błędy zapisu (*quarto*). Poprawnej odpowiedzi w tym zadaniu udzieliło 57% zdających. Najtrudniejsze okazało się zadanie 10.2., w którym sprawdzane było użycie czasownika *subir* w dwóch różnych kontekstach: wchodzenia po schodach (*subir por la escalera*) i wzrostu temperatur powietrza (*las temperaturas van a subir*). Punkt w tym zadaniu zdobył średnio co drugi zdający. Najczęściej pojawiające się błędne odpowiedzi to użycie innych niż *subir* czasowników wyrażających ruch, np. *ir, venir, bajar*.

Ostatnie zadanie w arkuszu polegało na stworzeniu własnej wypowiedzi pisemnej. Polecenie do tego zadania brzmiało następująco:

Podczas zagranicznej wycieczki szkolnej odłączyłeś/odłączyłaś się od grupy.

Potrzebna była Ci pomoc. W e-mailu do kolegi z Hiszpanii:

- **poinformuj, co się stało, że odłączyłeś/odłączyłaś się od grupy**
- **napisz, jak zareagowałeś/zareagowałaś w tej sytuacji**
- **opisz osobę, która udzieliła Ci pomocy**
- **wyjaśnij, na czym polegała pomoc tej osoby.**

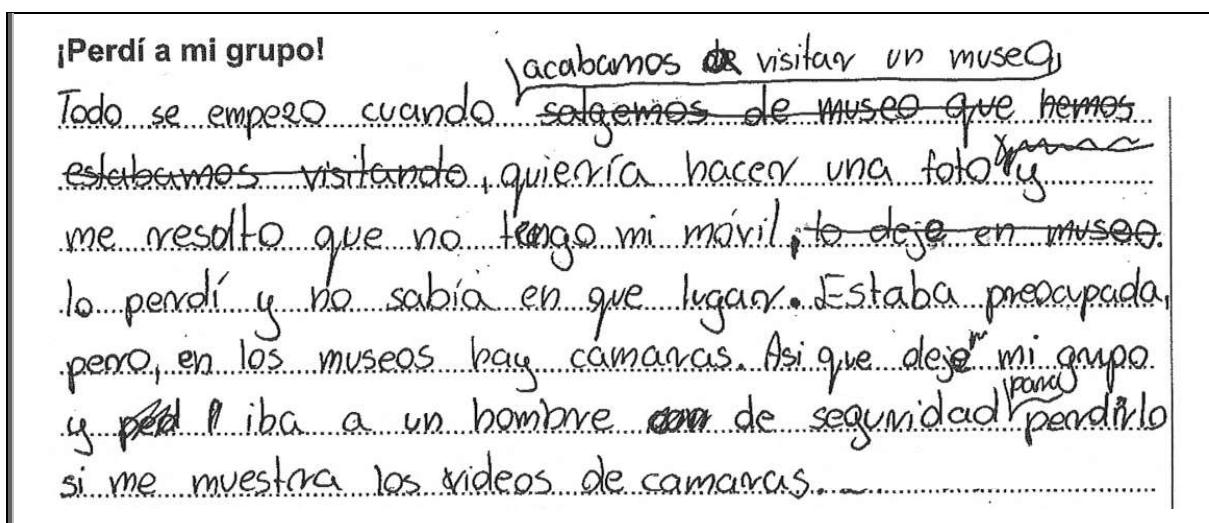
Tworząc wypowiedź pisemną na poziomie podstawowym, zdający powinni komunikatywnie przekazać wskazane w poleceniu informacje przy użyciu zróżnicowanych struktur leksykalno-gramatycznych, poprawnie stosować środki językowe oraz zaplanować swoją wypowiedź tak, aby była spójna i logiczna. W tym roku najwyższy średni wynik maturzyści uzyskali w ostatnim z wymienionych kryteriów – 87% punktów. Na ogół zakłócenia były sporadyczne i dotyczyły krótkich fragmentów tekstu, czasem jednego wyrazu lub wyrażenia.

Zdający dość dobrze poradzi sobie z realizacją poszczególnych podpunktów polecenia. Średni wynik w kryterium treści wyniósł 76% punktów. Znacznie niższy wynik uzyskali w kryterium zakresu środków językowych oraz poprawności środków językowych – po 64% punktów.

Najmniej problemów sprawiło tegorocznym maturzystom opisanie osoby, która udzieliła pomocy. Nawet zdający o niskich kompetencjach językowych potrafili skutecznie rozwinąć swoją wypowiedź, używając najprostszych środków leksykalnych i struktur gramatycznych. Na ogół opisywano wygląd fizyczny osoby (kolor oczu, włosów, wzrost), jej ubiór oraz podawano informację o wieku.

Dość dobrze maturzyści radzili sobie też z przedstawieniem reakcji na odłączenie się od grupy. Odnosili się zarówno do przeżywanych emocji (najczęściej był to strach), jak i do podjętych działań, tak aby jak najszybciej rozwiązać zaistniały problem. Najczęściej informowali o nieudanych próbach skontaktowania się przez telefon z kolegą lub opiekunem grupy oraz o zwróceniu się o pomoc do przypadkowo spotkanej osoby. Większość realizacji tego podpunktu polecenia była kwalifikowana przez egzaminatorów jako „odniósł się i rozwinął”. Zdarzały się jednak prace, w których zdający opisywali swoją reakcję na inną sytuację niż odłączenie się od grupy.

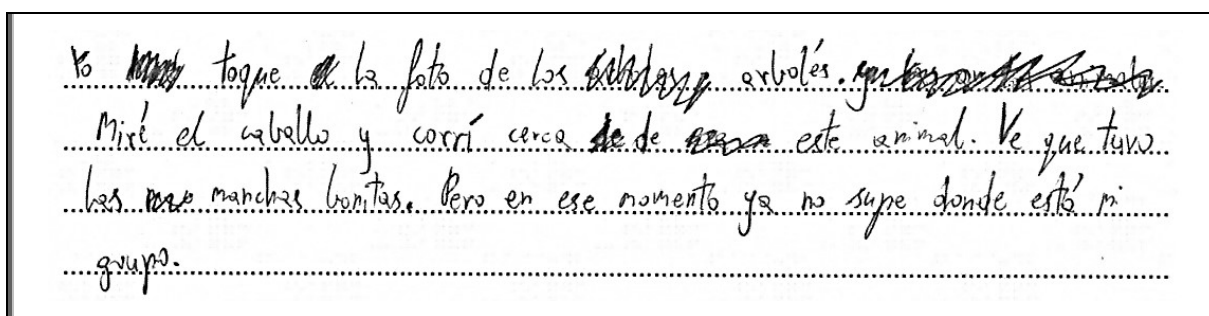
Przykład 1.

Z przytoczonego fragmentu wypowiedzi jednoznacznie wynika, że opisane uczucie zaniepokojenia i prośba o pomoc skierowana do ochroniarza w muzeum były następstwem zgubienia telefonu, a nie odłączenia się od grupy. Zgodnie z zasadami oceniania, takie realizacje tego podpunktu polecenia były kwalifikowane na poziom niższy (w tym konkretnym przypadku: z „rozwinął” na „odniósł się”).

Maturzyści wykazali się dużą pomysłowością realizując pierwszy podpunkt polecenia. Podziwianie widoków, robienie zdjęć, przystąpienie przed witryną sklepową lub dziełem sztuki w galerii to tylko niektóre z licznych powodów odłączenia się od grupy. Niestety nie wszyscy zdający potrafili przedstawić okoliczności tego zdarzenia w sposób jasny i klarowny. Najczęściej zawodziła znajomość słownictwa i struktur gramatycznych. Błędy językowe często sprawiały, że komunikacja była poważnie zaburzona i egzaminator „gubił się”, czytając tekst. Oto przykład takiej realizacji.

Przykład 2.

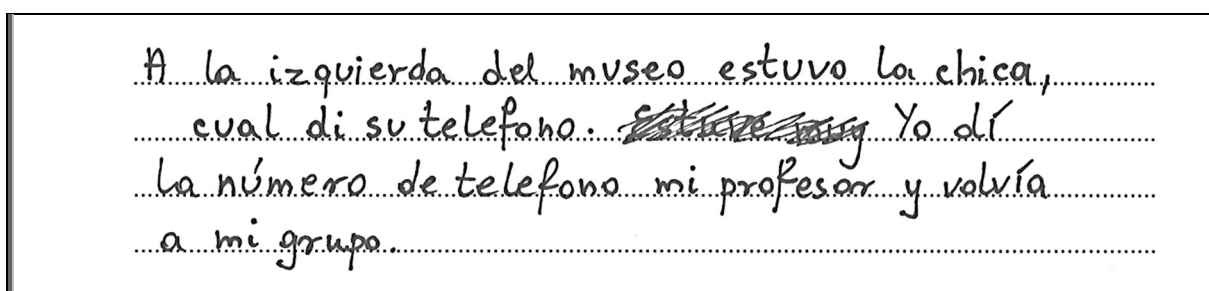

Z przytoczonego fragmentu wypowiedzi wynika, że uwagę piszącego przyciągnął koń pięknej maści, jednak okoliczności, w których go zobaczył i odłączył się od grupy, nie są jasne. Zdanie *Yo toqué la foto de los árboles* jest nielogiczne i zupełnie niezrozumiałe w podanym kontekście. Zdającemu chodziło najprawdopodobniej o moment fotografowania drzew, gdy niespodziewanie ujrzał konia, jednak pomylił czasownik *tomar* z *tocar* i przekazał informację zupełnie inną od zamierzonej („dotknąłem zdjęcia drzew” zamiast „robiłem zdjęcie drzew”). Kolejne wyrażenie *corrí cerca de este animal* również jest semantycznie niejednoznaczne. W znaczeniu dosłownym można je rozumieć jako „biegłem (lub: „przebiegłem”) w pobliżu tego zwierzęcia”. Kontekst sugeruje jednak, że intencją autora wypowiedzi było raczej

zbliżenie się do zwierzęcia lub podejście w jego kierunku. Czynność tę precyzyjnie wyraża czasownik *acercarse*, którego zdający najprawdopodobniej nie znał. Zrozumienie tekstu dodatkowo utrudniały niewłaściwe formy czasowników *ver* (*ve* zamiast *vi*), *tener* (*tuvo* zamiast *tenía*) i *saber* (*supo* zamiast *sabía*). Z powodu opisanych zaburzeń leksykalno-gramatycznych odpowiedź zdającego mogła być zakwalifikowana maksymalnie jako „odniósł się”.

Podobne problemy można było zaobserwować w realizacji ostatniego podpunktu polecenia. Zdający podejmowali próby tworzenia odpowiedzi nieszablonowych, interesujących, a niekiedy nawet zaskakujących, jednak w przypadku niektórych z nich ograniczona znajomość języka hiszpańskiego nie pozwoliła w pełni zrealizować zamierzonego celu. Nieznajomość podstawowych zasad budowania zdań w mowie zależnej, mylenie form czasowników trzeciej osoby liczby pojedynczej z pierwszą (np. *di/dio*, *estuve/estuvo*, *fue/fui*), nieprawidłowe używanie zaimków osobowych w funkcji dopełnienia (*me/le/lo/la*) i zaimków względnych (*que/cual*), wreszcie ograniczony zakres środków leksykalnych sprawiały, że opisana sytuacja udzielenia pomocy była niejasna, a czasami wręcz niezrozumiała dla odbiorcy. Ilustruje to Przykład 3.

Przykład 3.

Z treści wypowiedzi wynika, że piszący spotkał dziewczynę w pobliżu muzeum, jednak nie wiadomo, na czym polegała udzielona przez nią pomoc. Kluczowe dla realizacji tego podpunktu polecenia fragmenty *cual di su telefono* oraz *Yo dí la número de telefono mi profesor* są wewnętrznie niespójne i nielogiczne, a w konsekwencji – niekomunikatywne. Taka odpowiedź mogła zatem zostać zakwalifikowana wyłącznie jako „nie odniósł się”.

Analiza wypowiedzi pisemnych na poziomie podstawowym pokazuje, że zdający na ogół podejmowali próby realizacji wszystkich elementów polecenia, jednak ograniczona znajomość języka hiszpańskiego często utrudniała im precyzyjne i komunikatywne wyrażenie zamierzonych treści. W wielu przypadkach to właśnie błędy językowe wpływały na poziom realizacji poszczególnych podpunktów.

Poziom rozszerzony

Średni wynik uzyskany przez absolwentów przystępujących do egzaminu maturalnego z języka hiszpańskiego na poziomie rozszerzonym wyniósł 49% punktów.

Tegoroczni maturzyści najlepiej poradzili sobie z zadaniami z obszaru rozumienia tekstów pisanych (średni wynik – 55%). Nieco niższy średni wynik uzyskali za rozwiązanie zadań w obszarze rozumienia tekstów słuchanych oraz za tworzenie wypowiedzi pisemnej (odpowiednio 50% i 53% punktów). Najwięcej problemów sprawiło im rozwiązanie zadań sprawdzających znajomość środków językowych (38% punktów).

W obszarze rozumienia ze słuchu sprawdzane były cztery umiejętności: znajdowanie w wypowiedzi określonych informacji (zadania 1.1., 1.3., 1.5., 2.1.–2.5. i 3.1.–3.4.), określanie intencji nadawcy lub autora wypowiedzi (zadanie 1.2.), określanie głównej myśli wypowiedzi (zadanie 1.6.) oraz rozpoznawanie informacji wyrażonych pośrednio (zadanie 1.4.).

Umiejętność znajdowania w wypowiedzi określonych informacji sprawdzana była w zadaniach zamkniętych i otwartych. Tegoroczni maturzyści zdecydowanie lepiej poradzili sobie z zadaniami, w których mieli wybrać jedną z podanych opcji, niż z zadaniami, w których mieli samodzielnie sformułować odpowiedź. Średni wynik wyniósł odpowiednio: 62% i 22% punktów.

W grupie zadań zamkniętych wyniki były zróżnicowane: od 48% do 74% poprawnych rozwiązań. Najłatwiejsze dla zdających okazało się zadanie 2.2. Było ono oparte na jednej z pięciu wypowiedzi dotyczących muzeów. Rozwiązanie tego zadania wymagało wyselekcjonowania informacji o nagrodzie pieniężnej, jaką zaoferowano za pomoc w odnalezieniu dzieł sztuki skradzionych z muzeum w Bostonie. Poprawną odpowiedź **D. El/La hablante menciona una gratificación por ayudar en una investigación.** wskazało blisko trzy czwarte maturzystów.

Wyzwaniem dla zdających okazało się natomiast zadanie 1.3. oparte na wywiadzie.

1.3. A diferencia de lo que experimenta ahora, en los principios de su trabajo la mujer

- ☒ A. sufría más estrés.
- ☐ B. experimentaba más inseguridad.
- ☐ C. se preparaba más cuidadosamente.
- ☐ D. sentía más responsabilidad profesional.

Fragment transkrypcji:

Periodista: ¿Se acuerda de lo que sintió cuando, hace más de veinte años, se puso por primera vez delante de un micrófono?

Mujer: Muchos nervios. Al principio el estrés es enorme. La experiencia hace que disminuya, sin embargo, un poquito de ese miedo te queda para siempre. Y eso es bueno porque así no pierdes el respeto por la audiencia.

Periodista: ¿Y cómo lo ve ahora?

Mujer: Ahora soy mucho más consciente de todo el trabajo que hay detrás de la radio. Siendo principiante, te lanzas enseguida. Cuando empecé, a veces hacíamos las entrevistas de tú a tú, sin documentación. Ahora, cuanto mayor me hago y cuanto más trabajo en la radio, más insegura me siento. He perdido la falsa seguridad de la principiante. Cuanto más tiempo pasa, más necesidad tengo de tener las cosas bien preparadas y más tiempo dedico a prepararme. También soy más consciente de que las cosas que dices repercuten y hay que pensar cada palabra. El peso de la responsabilidad no ha disminuido. Todo lo contrario, incluso ha crecido.

Poprawną odpowiedź **A.** wskazała niespełna połowa maturzystów. Kobieta porównywała swoje obecne doświadczenia zawodowe z doświadczeniami z początku swojej kariery dziennikarskiej. Kluczowy dla rozwiązania tego zadania był fragment: *Al principio el estrés es enorme. La experiencia hace que disminuya, sin embargo, un poquito de ese miedo te queda para siempre.* Być może część zdających skupiła swoją uwagę tylko na słowach *ese miedo te queda para siempre* i zrozumiała, że odczuwalny poziom stresu nie uległ zmianie – był i jest wysoki. W konsekwencji uznali zdanie **A.** za nieprawdziwe. Tymczasem z wypowiedzi dziennikarki wynikało, że strach zmniejszał się wraz z upływem lat i zdobywanym doświadczeniem. Dziś – jak stwierdziła – owszem, jest nadal odczuwalny, ale w niewielkim stopniu (*un poquito de ese miedo te queda*). Innym powodem wyboru błędnych odpowiedzi mogło być niezrozumienie przez niektórych zdających trzonu zadania, w którym pytano o początki kariery zawodowej dziennikarki, a nie jej obecne doświadczenia.

Przyjrzyjmy się teraz zadaniom otwartym, których rozwiązanie wymagało wyszukania szczegółowych informacji w wypowiedzi dotyczącej Klubu Odkrywców, prestiżowej organizacji w Nowym Jorku, zrzeszającej od 1904 r. światowej sławy podróżników, naukowców i odkrywców. Najwięcej problemów sprawiły zdającym zadania 3.1. i 3.3.

3.1. Hoy en día, para ser miembro del club en cuestión sigue siendo indispensable **ser recomendado por un socio del club**.

[...]

3.3. Puesto que ya no hay **nuevos lugares por descubrir**, los actuales miembros del club centran su labor en cuestiones medioambientales e investigaciones científicas.

Fragment transkrypcji:

Este club se inició en 1904, cuando el mapamundi todavía tenía espacios en blanco. En aquella época, si el candidato no había llegado el primero a alguna parte, ni siquiera se tomaba en consideración su ingreso. Más de cien años después, tal condición ya no es imprescindible para acceder a la famosa hermandad de trotamundos, pero sigue vigente otro requisito: el de ser recomendado por un socio. Durante largo tiempo, el Club fue una organización destinada únicamente a caballeros. Dejó de serlo en los años ochenta del siglo pasado. A partir de entonces, se admiten también mujeres, por ejemplo, arqueólogas o submarinistas.

[...]

A principios del siglo XXI, en la era de los mapas virtuales, el mundo es diferente y los exploradores, también. Para los socios fundadores, ser el primero en llegar a algún lugar significaba mucho, pero es porque ellos tenían la oportunidad de serlo. Hoy en día, eso ya no es posible y los desafíos de la asociación son distintos. Ahora lo que más se valora es el aporte científico. Los miembros del Club piensan en el futuro, en el cambio climático y en la preservación animal y humana; consideran la exploración de otro modo, con nuevas herramientas.

Lukę 3.1. poprawnie uzupełniło 14% abiturientów. Zrozumieli oni, że dziś warunkiem wstąpienia do klubu jest uzyskanie rekomendacji jednego z jego członków. Trudność w tym zadaniu polegała na wyodrębnieniu tego właśnie warunku spośród innych, które odnosiły się do pierwszych dziesięcioleci działania klubu, takich jak dotarcie jako pierwszy do nieodkrytego jeszcze zakątka Ziemi czy bycie mężczyzną. Wielu zdających nie potrafiło dokonać właściwej selekcji wymienionych informacji i udzieliło odpowiedzi niezgodnych z tekstem (np. *ser caballero*, *ser el primero en descubrir un lugar*, *ser famoso*). Dość częste były też odpowiedzi, w których zdający nie doprecyzowywali, kto musi udzielić rekomendacji. Odpowiedzi typu *tener recomendación*, *ser recomendado por alguien* / *por otra persona* były kwalifikowane jako niewystarczająco precyzyjne i nie były akceptowane.

Najtrudniejszym zadaniem w obszarze rozumienia ze słuchu, a zarazem w całym arkuszu, okazało się zadanie 3.3. (9% poprawnych odpowiedzi). Prawidłowe uzupełnienie luki wymagało zrozumienia powodu, dla którego Klub Odkrywców musiał zmienić charakter swojej działalności w XXI wieku. Aby odpowiedź zdającego została zaakceptowana, musiało z niej wynikać, że w dzisiejszych czasach nie ma już nowych terytoriów do odkrycia. Mimo że zdający mogli wyrazić tę myśl na wiele sposobów (np. *oportunidades de ser el primero en descubrir un territorio / espacios en blanco en el mapamundi / puntos blancos en la Tierra / lugares a los que puedes llegar el primero* etc.), punkt w tym zadaniu zdobył niespełna jeden na dziesięciu zdających. Analiza rozwiązań nasuwa przypuszczenie, że wielu abiturientów nie zrozumiało wyrażenia *puesto que*, będącego synonimem spójnika *porque*, a tym samym całego uzupełnianego zdania. W tej sytuacji część maturzystów w ogóle nie podjęła próby rozwiązania tego zadania, a część z nich udzieliła niespójnych i nielogicznych odpowiedzi, np. *diferencias con / visitar lugares pero / que ser el primero entre / posibilidades de que / un tema o un lugar donde*. Byli też i tacy zdający, którzy prawdopodobnie zrozumieli sens wysłuchanych informacji, ale nie potrafili oddać go własnymi słowami. Tworzyli odpowiedzi niejednoznaczne (np. *lugares en el mapa, localizaciones para descubrir*), nieprecyzyjne (np. *nada por descubrir, nuevas cosas para ver, puntos blancos*), a czasami wręcz sprzeczne z nagraniem (np. *candidato que pudiera llegar como primero a un lugar, oportunidades de viajar, lugares para conocer*).

W obszarze rozumienia tekstów słuchanych znalazły się też dwa zadania sprawdzające ogólne rozumienie wypowiedzi. Więcej trudności przysporzyło zdającym wskazanie prawidłowej odpowiedzi w zadaniu 1.2., sprawdzającym umiejętność określania intencji nadawcy (51% poprawnych rozwiązań), niż w zadaniu 1.6., w którym należało określić główną myśl wypowiedzi (62% poprawnych odpowiedzi). Zadanie 1.2. było oparte na krótkiej wypowiedzi dotyczącej dwóch inicjatyw podjętych w dwóch różnych regionach Europy, ale nakierowanych na jeden cel: zainteresowania ludzi z różnych stron świata osiedlaniem się w opustoszałych przed laty wioskach i miasteczkach. Zdający mieli stwierdzić, czy wypowiadający się mężczyzna: zachęca do rozważenia pewnego niecodziennego

rozwiązania (A. *anima a considerar una solución inusual*), wyraża powątpiewanie odnośnie efektywności podjętych działań (B. *duda de la eficacia de las medidas emprendidas*), czy też może piętnuje niewłaściwy sposób działania władz lokalnych (C. *denuncia prácticas inapropiadas de las autoridades locales*). Poprawna odpowiedź to opcja **A**. Rozstrzygające były ostatnie słowa mężczyzny: *¿Te plantearías un cambio tan radical de vida a cambio de estas sustanciales sumas de dinero? Todo es pensárselo*. Mimo to co drugi zdający wybrał błędną odpowiedź, przy czym obie, B. i C., okazały się równie atrakcyjne. O wyborze tych odpowiedzi mogły zadecydować własne przeświadczenia i opinie zdających. Projekt zasiedlania opustoszałych miejsc oraz krótkie nawiązanie do emigracji do Niemiec być może skojarzono z trwającym w Europie od lat kryzysem migracyjnym, kłopotami z relokacją imigrantów i z krytykowanymi przez obywateli i niektóre media działaniami władz w kwestii uchodźców. W konsekwencji wybierano dystraktory B. i C., nawiązujące do sceptycyzmu czy wręcz oburzenia osoby mówiącej.

Na jednym z fragmentów wspomnianego wywiadu z dziennikarką oparte było zadanie 1.4., sprawdzające umiejętność rozpoznawania informacji wyrażonych pośrednio. Zdający mieli stwierdzić, która z podanych odpowiedzi zawierała myśl oddającą sens wyrażenia „*un entrevistado es como una sandía*”. Wskazanie poprawnej odpowiedzi wymagało zrozumienia szerszego kontekstu, w którym pojawiało się przytoczone sformułowanie: *Se dice que un entrevistado es como una sandía: hasta que no la abras, no sabes cómo está. Para abrirla hay que tener herramientas y preparación*. W tych słowach dziennikarka dawała do zrozumienia, że osoba, z którą ma przeprowadzić wywiad, zawsze stanowi dla niej zagadkę, którą musi rozwiązać; musi umieć dotrzeć do rozmówcy, by go poznać. Poprawną odpowiedź **D**. *la persona entrevistada es un enigma* wybrało 55% zdających. Co czwarty maturzysta wskazał błędnie zdanie C. *la entrevista es una especie de combate*. Dla osób, które nie zrozumiały sensu cytowanej wypowiedzi, odpowiedź ta mogła wydać się bardzo prawdopodobna, bowiem większość obserwowanych debat publicznych i wywiadów przeradza się w zażarte spory i kłótnie. Skojarzenie ze starciem zwaśnionych stron mógł nasunąć obraz rozcinanego (dosłownie: „otwieranego”) arbuza, do którego nawiązywała dziennikarka.

W obszarze rozumienia tekstów pisanych sprawdzanych było pięć umiejętności: znajdowanie w tekście określonych informacji (zadania 4.1., 4.2., 4.4., 4.5., 6.1., 6.3., 6.5., 6.7. i 6.8.), rozpoznawanie informacji wyrażonych pośrednio oraz znaczeń przenośnych (zadanie 6.2.), wyciąganie wniosków wynikających z informacji zawartych w tekście (zadanie 6.4.), określanie głównej myśli fragmentu tekstu (zadanie 4.3.) oraz rozpoznawanie związków między poszczególnymi częściami tekstu (zadania 5.1.–5.5.).

Tegoroczni maturzyści najlepiej opanowali umiejętność rozpoznawania związków między poszczególnymi częściami tekstu, sprawdzaną w zadaniu 5. Świadczy o tym poziom wykonania poszczególnych zadań 5.1.–5.5. (od 60% do 80% poprawnych odpowiedzi), jak też średni wynik – 70% punktów, najwyższy nie tylko w tym obszarze, ale też w całym arkuszu.

Najliczniejszą grupę w omawianym obszarze stanowiły zadania wymagające wyszukania określonych informacji w tekście. Umiejętność ta sprawdzana była w zadaniach zamkniętych i otwartych. Podobnie jak w części ze słuchu, wyższe wyniki zdający uzyskali za zadania, w których mieli wybrać właściwą odpowiedź, niż za zadania, w których mieli samodzielnie ją sformułować (średni wynik – odpowiednio 61% i 29% punktów).

Poziom wykonania zadań zamkniętych sprawdzających umiejętność znajdowania określonych informacji w tekście był zróżnicowany i wahał się w przedziale od 40% do 80% poprawnych odpowiedzi.

Najłatwiejsze okazało się zadanie 4.2., a najtrudniejsze – 4.1., oba oparte na tym samym tekście publicystycznym dotyczącym Domu Siedmiu Kominów, jednego z najbardziej znanych i rozpoznawalnych zabytkowych budynków Madrytu. W zadaniu 4.2. zdający mieli stwierdzić, w którym z akapitów znajduje się informacja o funkcji, jaką pełni obecnie Dom Siedmiu Kominów. Akapit **A.** poprawnie wskazało 80% zdających, którzy zrozumieli, że w historycznych wnętrzach mieszczą się aktualnie jednostki podległe hiszpańskiemu ministerstwu kultury.

Przyjrzyjmy się zadaniu 4.1., które przysporzyło zdającym znacznie więcej problemów.

Fragment zadania:

¿En cuál de los fragmentos el autor

4.1.	deja suponer que el palacio fue la escena del crimen donde falleció un miembro del servicio doméstico?	C
------	--	---

Fragmenty tekstu:

- B.** Pero este edificio también es famoso por la multitud de leyendas que se han contado sobre él. Una de ellas dice que, en tiempos de Felipe II, fue la residencia del capitán Zapata y su esposa Elena. Zapata perdió la vida luchando en la guerra de Flandes y su desdichada esposa Elena fue hallada muerta en su dormitorio de la Casa de las Siete Chimeneas. Pocos días después había gente que aseguraba haber visto su fantasma deambulando por el tejado del palacio, arrodillándose y golpeándose el pecho justo antes de desaparecer.
- C.** Una de las teorías aún más inverosímiles dice que Elena era amante del propio Felipe II y que tal vez este tuvo algo que ver con la muerte de la joven. Según otra, el palacio se construyó para encerrar a una hija ilegítima del rey, que acabó enloqueciendo entre las paredes de la casa. También se especula con que el fantasma que aún puede ser visto caminando por los pasillos de este palacete es el de un criado de la Casa asesinado allí durante la Rebelión de Esquilache.
- D.** Pero lo cierto es que hay dos hechos que, de alguna manera, alimentaron todas estas teorías que en principio parecen tan “disparatadas”. Primero, durante la reforma del edificio que se llevó a cabo en el siglo XIX se descubrió el cadáver de una mujer entre las paredes de los sótanos de la casa, junto con una bolsa con monedas de la época de Felipe II. Y décadas más tarde, en los años 50 del siglo pasado, durante otra reforma se encontraron los restos de otro esqueleto enterrado entre las paredes del edificio, esta vez de un hombre. Aún hoy se desconoce su identidad.

Aby poprawnie rozwiązać to zadanie, należało wyszukać informację o zamordowaniu w pałacu jednego z członków służby domowej. Trafnie zidentyfikowało tę informację w akapicie **C.** 40% zdających. Kluczem do sukcesu było skojarzenie ze sobą słów *un miembro del servicio doméstico* i *un criado*. Wydaje się, że jednym z głównych powodów, dla których trzech na pięciu zdających wybrało błędne odpowiedzi, było pobieżne zapoznanie się

z zadaniem i niezwrócenie uwagi, o czyją śmierć w nim pytano. Dla osób, które przeoczyły ten istotny szczegół, atrakcyjny wydał się zarówno akapit B., jak i D., bo w każdym z nich znajdowała się informacja o jakiejś tajemniczej śmierci w komnatach pałacu. Jednak w akapicie B. mowa była nie o śmierci służących, lecz kapitana wojsk królewskich i jego żony, natomiast w akapicie D. nawiązywano do odnalezienia szkieletów kobiety i mężczyzny, których tożsamości nie udało się dotąd ustalić.

Przyjrzyjmy się teraz odpowiedziom zdających w zadaniach otwartych 6.7. i 6.8., które sprawiły zdającym najwięcej kłopotów w tej części arkusza. Zadania były oparte na tekście publicystycznym dotyczącym okoliczności powstania marek *Puma* i *Adidas*.

Fragment tekstu:

3. Todo esto sucedió en Herzogenaurach, donde la riña entre los dos hermanos se convirtió en una disputa de la ciudad entera. Se cuenta que quienes trabajaban en una fábrica no podían ser amigos de los empleados de la otra y, para reconocer a sus supuestos rivales, solían mirar hacia abajo para ver qué marca de zapato calzaban. Por esta razón, Herzogenaurach fue apodada como “el pueblo de los cuellos doblados”.
4. Hoy, *Adidas* y *Puma* son dos marcas muy importantes en el mundo del deporte y de la moda en general. La rivalidad entre ellas continúa, tanto en el plano comercial como en la lealtad de los fanáticos de cada marca a la hora de elegir su vestimenta. Por lo tanto, si calzas unas zapatillas *Adidas*, es imposible que utilices unos calcetines *Puma* y viceversa. Y eso por muy bien de precio que estén y por mucho que te gusten las zapatillas o los calcetines de la otra marca.

Fragment zadania:

- 6.7. El conflicto entre los hermanos quedó reflejado en un apodo que se le dio a la ciudad de Herzogenaurach.
- 6.8. En el último párrafo, el autor se sirve del ejemplo de zapatillas y calcetines para destacar la lealtad de los consumidores a su marca.

Najtrudniejsze okazało się zadanie 6.7., w którym poprawnej odpowiedzi udzieliło 15% zdających. Istotne dla prawidłowego uzupełnienia luki było zrozumienie, że miasto Herzogenaurach zyskało złośliwy przydomek „miasta pochylonych głów” (*Herzogenaurach fue apodada como “el pueblo de los cuellos doblados”*). Kontekst zdania 6.7. wskazywał, że lukę należy uzupełnić wyrazem *apodo* lub *sobrenombre* („przydomek”), lub po prostu *nombre* („nazwa”). Takie właśnie rozwiązanie determinował fragment występujący po luce: *que se le dio a la ciudad* („który/którą nadano miastu”). Analiza odpowiedzi zdających pokazuje, że wielu z nich zupełnie nie wzięło pod uwagę tej części zdania. Wpisywane odpowiedzi były spójne tylko z członem zdania poprzedzającym lukę, a zupełnie nie pasowały do członu po luce, przez co całe zdanie stawało się niejasne i nielogiczne. Oto kilka przykładów takich odpowiedzi: *el comportamiento de los habitantes / una disputa / la ciudad entera / las relaciones entre los trabajadores / la vida privada de los obreros*. Jako niespójne były też kwalifikowane odpowiedzi zawierające wyłącznie zacytowane z tekstu określenie *el pueblo de los cuellos doblados*. Taka odpowiedź nie łączyła się logicznie ani z fragmentem przed

luka, ani po luce, o ile nie była poprzedzona pasującym do kontekstu rzeczownikiem (np. *nombre* lub *expresión*).

Niewiele łatwiejsze okazało się uzupełnienie luki w zadaniu 6.8. (20% poprawnych odpowiedzi). Z tekstu wynikało, że do dziś każda z dwóch marek ma swoich „fanatyków”, dla których wybór produktów wyłącznie z logo *Puma* albo wyłącznie z logo *Adidas* to nie kwestia gustu, ale wierności „swojej” marce. Lukę w zadaniu poprawnie uzupełniali rzeczowniki takie jak: *lealtad*, *fidelidad*, *apego*, *adicción*. Akceptowano również słowa, które odnosiły się ogólnie do postaw konsumentów, np. *actitud* czy *postura*. Wydaje się, że jedna z głównych przyczyn utraty punktu przez część zdających w tym zadaniu była podobna jak w zadaniu 6.7.: skupienie uwagi tylko na niektórych członach zdania (w tym wypadku na wyrazach bezpośrednio przylegających do luki), bez zrozumienia sensu całego zdania. Dowodzą tego takie odpowiedzi jak: *la rivalidad*, *los conflictos*, *las diferencias*, *que la rivalidad continúa*, *la rivalidad dentro*. Częściej niż w innych zadaniach otwartych pojawiały się też słowa nieistniejące w języku hiszpańskim, tworzone przez zdających od znanych im przymiotników (np. *fielidad* zamiast *fidelidad*), tworzone przez analogię do języka polskiego (np. *loyalidad* zamiast *lealtad*) lub po prostu mylone z innymi wyrazami hiszpańskimi (np. *altitud* zamiast *actitud*).

Znacznie lepiej maturzyści poradzi sobie z uzupełnieniem luki w zadaniu 6.5., w którym należało podać informację, na jaki pomysł wpadli bracia Dassler w latach dwudziestych ubiegłego wieku. Ponad połowa zdających zrozumiała, że chodziło o stworzenie fabryki specjalizującej się w produkcji obuwia sportowego i poprawnie uzupełniła lukę, tworząc odpowiedzi zgodne z tekstem, precyzyjne i spójne.

W wiązce zadań otwartych jedno zadanie (6.6.) sprawdzało umiejętność określania głównej myśli fragmentu tekstu. Zdający mieli stwierdzić, co było głównym tematem drugiego akapitu. Około dwóch na pięciu zdających udzieliło poprawnej odpowiedzi: autor artykułu wyjaśniał okoliczności powstania marek *Puma* i *Adidas*. Istotne było uwzględnienie w odpowiedzi informacji o obu firmach. Niestety, dość liczne były odpowiedzi, w których zdający odnosili się do faktu nadania nazwy tylko jednej marce lub założenia tylko jednej z firm. Takie odpowiedzi były kwalifikowane jako nieprecyzyjne i nie były akceptowane.

Łatwiejsze dla zdających okazało się rozwiązanie zadania 4.3., sprawdzającego tę samą umiejętność, ale opartego na wspomnianym już tekście o Domu Siedmiu Kominów. Zdający mieli wskazać akapit dotyczący odkryć, które czynią wiarygodnymi krążące od stuleci opowieści o tajemniczych zgonach w pałacu. Poprawnej odpowiedzi (**D.**) udzieliło 62% maturzystów.

W zadaniach opartych na tekście literackim oprócz umiejętności znajdowania określonych informacji sprawdzane były dwie inne umiejętności: rozpoznawanie informacji wyrażonych pośrednio oraz znaczeń przenośnych (zadanie 6.2.) oraz wyciąganie wniosków wynikających z informacji zawartych w tekście (zadanie 6.4.).

Trudniejsze okazało się zadanie 6.2. Zdający mieli zdecydować, do którego z podanych w zadaniu określeń odnosi się słowo *lagunas*.

Fragment tekstu:

Luego, [Férula] la sacaba de la cama acariciándola con cuidados de madre y comentándole las noticias agradables del periódico, que cada día eran menos, así es que debía llenar las **lagunas** con chismes sobre los vecinos, pormenores domésticos y anécdotas inventadas que Clara encontraba muy monas y a los cinco minutos ya no recordaba, de modo que era posible volver a contarle lo mismo varias veces y ella se divertía como si fuera la primera.

6.2. En el contexto en que aparece, la palabra “lagunas” se refiere a

- A. la abundancia de anécdotas en la prensa.
- B. la popularidad creciente de chismes.
- ☒ C. la escasez de buenas noticias.
- D. los fallos de la memoria.

Poprawną odpowiedź **C.** wybrało 35% maturzystów. Słowo *lagunas* odnosiło się w podanym kontekście do braku dobrych wiadomości. Wskazywało na to zdanie wynikowe, w którym się pojawiało: dobrych wiadomości było coraz mniej, więc (*así es que*) Férula uzupełniała te braki (*lagunas*) plotkami i anegdotami. Atrakcyjność wszystkich dystraktorów w tym zadaniu (A., B. i D.) dowodzi, że większość zdających nie dokonała analizy wskazanego zdania, nie odkryła relacji między wyrazami i w konsekwencji nie domyśliła się znaczenia słowa w podanym kontekście.

Lepiej zdający poradzili sobie z zadaniem 6.4., w którym mieli wysnuć wniosek dotyczący relacji między Férulą i jej bratem Estebanem. Wskazówki do rozwiązania tego zadania znajdowały się w ostatnim akapicie. Można było się z niego dowiedzieć, że Férula nienawidziła powrotów brata do domu. Burzył, jak twierdziła, harmonię domowego ogniska, odbierał jej sposobność niepodzielnego zarządzania służbą i narzucania swojej woli jego młodej żonie. Konieczność usunięcia się w cień stawała się źródłem ogarniających ją mrocznych uczuć. Taki opis nie pozostawiał wątpliwości, że relacje między rodzeństwem układały się źle. Prawidłową odpowiedź **A.** *eran tensas* wskazało 57% zdających. Co trzeci zdający wybrał odpowiedzi B. *se volvieron armoniosas* lub D. *se caracterizaban por una cordialidad mutua*. Być może niektórzy zdający ulegli sugestywnym opisom relacji między Férulą a żoną brata – pełnych troskliwości i oddania – i automatycznie obraz ten przenieśli na relacje między rodzeństwem. Osoby o niższych kompetencjach językowych mogły też zasugerować się pojawiającym się w tekście rzeczownikiem *armonía*, który skojarzyli z przymiotnikiem *armoniosas* w odpowiedzi B. Jednak w tekście mowa była o niszczeniu harmonii (*su presencia llenaba toda la casa, rompiendo la armonía*).

Znajomość środków językowych sprawdzana była w trzech zadaniach: 7., 8. i 9.

Najwyższy średni wynik – 50% punktów – maturzyści uzyskali za zadanie 7., które polegało na dobraniu do każdej luki w tekście odpowiedniego wyrazu spośród czterech podanych opcji. Poziom wykonania poszczególnych zadań był zróżnicowany: od 20% do 73%. Spośród czterech zadań sprawdzających znajomość leksyki najłatwiejsze okazało się zadanie 7.2. – blisko trzy czwarte zdających zrozumiało, że w uzupełnianym zdaniu chodziło o udowodnienie przez młodego Meksykanina swojej niewinności i wybrało właściwy rzeczownik *inocencia*. Gorzej poradzili sobie z zadaniem 7.5. – uzupełniając lukę w zdaniu *Resolver el caso le ____ a Quintana ascender a la jefatura [...]* wielu maturzystów

pomyliło znaczenie czasownika *permitir* z *conseguir* (56% poprawnych odpowiedzi). Niespełna co trzeci zdający znał wyrażenie spójnikowe *con el fin de* wprowadzające zdanie okolicznikowe celu i poprawnie uzupełnił lukę 7.6. Jednak największym wyzwaniem okazało się zadanie 7.1., w którym należało wykazać się znajomością wyrażenia *ejercer una profesión*. Poprawny czasownik *ejerció* wybrał co piąty zdający. Dla ponad 60% abiturientów atrakcyjniejsze okazały się odpowiedzi B. (*servió*) i D. (*presidió*). Spośród zadań sprawdzających znajomość gramatyki, łatwiejsze okazało się uzupełnienie luki 7.4. odpowiednim przyimkiem (*en*) niż wskazanie odpowiedniej formy czasownika w zdaniu okolicznikowym celu (*renunciara*) w zadaniu 7.3. – odpowiednio 71% i 49% poprawnych rozwiązań.

Średni wynik uzyskany za rozwiązanie zadania 8. wyniósł 31%. Polegało ono na wpisaniu odpowiedniego wyrazu w lukę w tekście. Poziom wykonania zadań 8.1.–8.4. nie był mocno zróżnicowany: od 25% do 38% poprawnych rozwiązań. Najtrudniejsze okazały się zadania 8.1. i 8.4.: zaledwie co czwarty zdający wiedział, z jakim przyimkiem łączy się czasownik *fijarse* (8.1.) oraz rozpoznał zdanie podrzędne okolicznikowe przyczyny i uzupełnił je spójnikiem *porque* (8.4.). Mniej problemów sprawiło zdającym udzielenie prawidłowej odpowiedzi w zadaniu 8.2., w którym sprawdzana była znajomość zwrotu *estar a punto de*, oraz w zadaniu 8.3., w którym lukę należało uzupełnić zaimkiem osobowym *te* (odpowiednio (33% i 38% poprawnych odpowiedzi).

Najniższy średni wynik – 26% – zdający uzyskali za zadanie 9., które polegało na uzupełnieniu luk w zdaniach w taki sposób, aby zachować sens zdań wyjściowych (tzw. transformacja).

9.1. *Napoleón designó a José Bonaparte como rey de España.*

José Bonaparte **fue designado** por Napoleón como rey de España.

9.2. *Volveré a hablar con él solo si me pide perdón.*

Volveré a hablar con él con tal de que **me pida** perdón.

9.3. *Es posible que al oír la noticia se pusiera tan alegre que se olvidó de llamarte.*

A lo mejor, al oír la noticia **se alegró** tanto que se olvidó de llamarte.

9.4. *Paso por esta calle todos los días caminando hacia el trabajo.*

Esta es la calle **por la que** paso todos los días caminando hacia el trabajo.

Najtrudniejsze okazało się zadanie 9.3., w którym lukę poprawnie uzupełniło 12% zdających. Zadanie polegało na przekształceniu zdania z użyciem konstrukcji *tan + przymiotnik + que* na zdanie z użyciem konstrukcji *czasownik + tanto + que*. Analiza rozwiązań pokazuje, że wielu maturzystów rozpoznało wymagany typ przekształcenia, jednak miało trudności z oddaniem znaczenia wyrażenia *ponerse alegre* za pomocą odpowiedniego czasownika, np. *alegrarse*, *emocionarse* lub *entusiasmarse*. Najwięcej błędnych odpowiedzi zawierało czasownik *ponerse* (np. *se puso*), który sprawiał, że przekształcone zdanie było nielogiczne. Inną przyczyną utraty punktu były błędy w zapisie form czasownikowych (np. *se alegre*, *se emociono*) lub zastosowanie niewłaściwego czasu i/lub trybu. Niektórzy maturzyści nie

zwrócili uwagi, że w przekształcanym zdaniu występowało wyrażenie przysłówkowe *a lo mejor*, które wymaga użycia trybu oznajmującego (*Indicativo*), i uzupełnili lukę formami trybu *Subjuntivo*: *se alegrara*, *se haya alegrado* lub *se hubiera alegrado*.

Trudne okazało się też zadanie 9.4., w którym należało przekształcić zdanie pojedyncze rozwinięte na zdanie podrzędnie złożone z użyciem zaimka względnego z przyimkiem. Najczęstsze błędy to: użycie zaimka względnego *que/cual* bez przyimka i/lub bez rodzajnika (*por que*, *por cual*, *la que*), użycie niewłaściwego przyimka (*en la cual*, *a donde*) i błędy zapisu (*por dónde*, *por la qué*, *por la cuál*). Poprawnej odpowiedzi udzieliło 19% zdających.

Nieco lepiej maturzyści poradzi sobie z zadaniem 9.2., w którym należało dokonać prostej transformacji zdania warunkowego I typu. Poprawnej transformacji dokonał co trzeci zdający. Wiele osób użyło formy *Imperfecto de Subjuntivo* (*me pidiera*) lub formy czasu *Futuro Simple de Indicativo* (*me pedirá*). Jednak to, co zaskakuje, to fakt, że bardzo duża grupa zdających przystępujących do egzaminu maturalnego na poziomie rozszerzonym, gdzie oczekiwany poziom biegłości językowej to poziom B2 w ESOKJ, pomyliła czasownik *pedir* (prosić) z czasownikami *poder* (móc), *poner* (kłaść), a nawet *perder* (zgubić). Stąd pojawiły się takie odpowiedzi jak: *me pueda*, *me puedo*, *me pone*, *me ponga* czy *me pierdo*.

Najmniej problemów sprawiło zadanie 9.1., w którym 41% zdających poprawnie przekształciło zdanie wyjściowe, wykazując się umiejętnością zastosowania strony biernej.

Ostatnią częścią arkusza była wypowiedź pisemna. W tym roku zdający mieli do wyboru napisanie rozprawki, w której należało wyrazić swoją opinię, lub listu formalnego. Tematy brzmiały następująco:

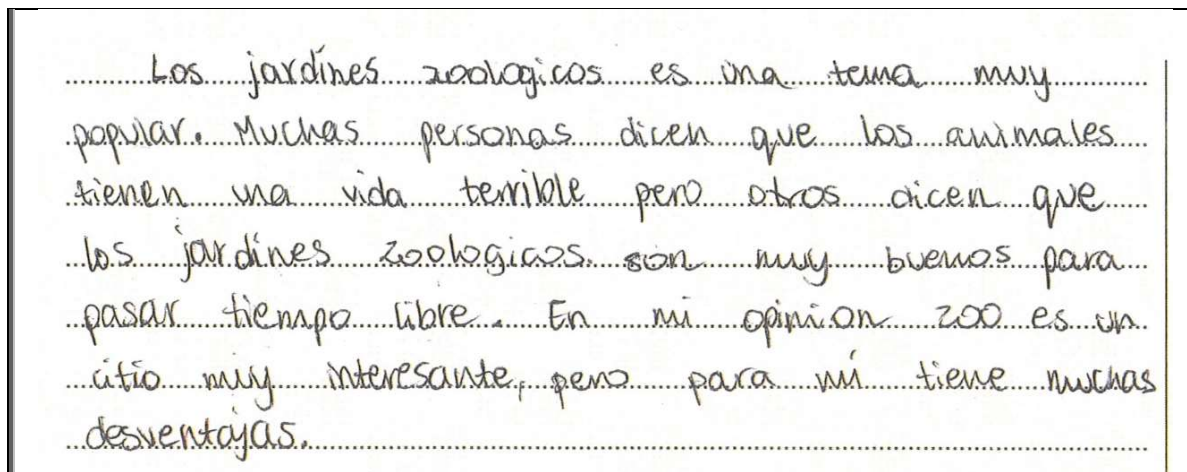
1. Czy ogrody zoologiczne powinny nadal istnieć? Napisz **rozprawkę**, w której przedstawisz swoją opinię na ten temat, odnosząc się do następujących aspektów:
 - warunki życia zwierząt w ogrodach zoologicznych
 - wizyta w ogrodzie zoologicznym jako jedna z form spędzania czasu wolnego.
2. Twoja klasa postanowiła zorganizować w Waszej szkole uroczystość pod nazwą *Día de los Hispanos*. Chcielibyście, aby w uroczystości wziął udział znany hiszpańskojęzyczny szef kuchni mieszkający w Polsce. W **liście** do tej osoby:
 - wyjaśnij, co Was skłoniło do zorganizowania uroczystości pod nazwą *Día de los Hispanos*
 - przedstaw Wasze propozycje związane z aktywnym udziałem szefa kuchni w programie uroczystości.

Najniższe średnie wyniki zdający uzyskali w kryterium zakresu środków leksykalno-gramatycznych oraz w kryterium poprawności środków językowych – odpowiednio 48% i 47% punktów. Błędy językowe, wynikające niejednokrotnie z braku znajomości podstawowych zasad gramatycznych i składni w języku hiszpańskim, rzutowały na spójność i logikę tekstu (średni wynik to 55% punktów). Najwyższy średni wynik maturzyści uzyskali w kryterium zgodności z poleceniem – 58% punktów.

Mimo że rozprawka pojawia się rokrocznie od wielu lat na egzaminie z języka hiszpańskiego i jest najczęściej ćwiczoną i najchętniej wybieraną formą wypowiedzi, to część zdających wciąż ma kłopoty z jej poprawnym zredagowaniem. Błędy formalne pojawiają się już w momencie formułowania tezy. Typ tegorocznej rozprawki wymagał jasnego wyrażenia

swojej opinii na podany temat. Teza musiała być tak sformułowana, aby odbiorca nie miał wątpliwości, czy autor wypowiedzi uważa, że ogrody zoologiczne powinny nadal istnieć, czy nie. Osoby, które dostrzegały zarówno wady, jak i zalety istnienia ogrodów zoologicznych mogły postawić tezę typu „za i przeciw”. Pomimo tylu możliwości, zdarzały się prace, w których teza nie zapowiadała jasno struktury rozprawki. Oto jedna z takich realizacji.

Przykład 1.

Zdający odniósł się we wstępie do toczącej się od lat dyskusji między zwolennikami i przeciwnikami ogrodów zoologicznych i przedstawił bezstronnie ich stanowisko. Swoją opinię sformułował w ostatnim zdaniu wstępu, sformułował ją jednak w taki sposób, że odbiorca nie ma pewności, czy zdający przytoczy wyłącznie argumenty przeciw istnieniu ogrodów zoologicznych, czy też uwzględni w swojej wypowiedzi również ich zalety. Tak postawiona teza mogła być zakwalifikowana maksymalnie na poziom 1.

Kolejny dość częsty błąd to brak konsekwencji między postawioną tezą a argumentacją przedstawioną w rozwinięciu lub redagowanie zakończenia niezgodnego z treścią wypowiedzi. Na przykład, autor sygnalizował w tezie, że będzie omawiał negatywne strony istnienia ogrodów zoologicznych, natomiast w rozwinięciu przedstawiał argumenty za i przeciw istnieniu zoo. Podobnie w podsumowaniu: wielu zdających deklarowało się jako zdecydowani zwolennicy istnienia ogrodów zoologicznych, podczas gdy w rozwinięciu ubolewali nad warunkami życia zwierząt w niewoli i sugerowali zamknięcie takich miejsc „rozrywki”. Każdy z wymienionych powyżej błędów mógł skutkować utratą punktu w kryterium zgodności z poleceniem.

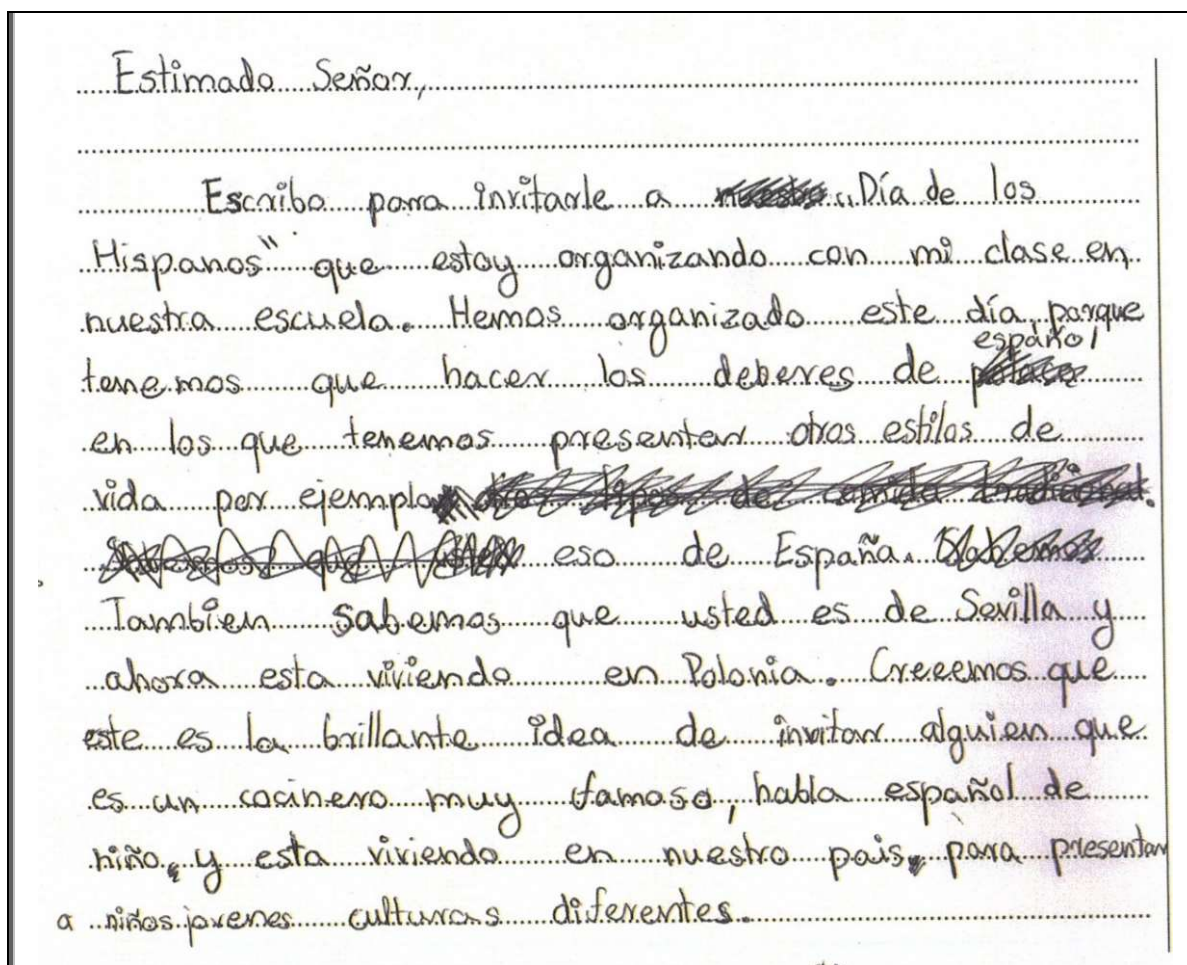
Problemem okazało się także użycie odpowiedniego wyrażenia w języku hiszpańskim na określenie ogrodu zoologicznego. Zamiast takich określeń jak *parque (jardín) zoológico*, *parque de animales* lub po prostu *zoo*, w pracach pojawiały się sformułowania, które sugerowały wprowadzić jakieś specjalne miejsca dla zwierząt, ale osoba nieznająca polecenia w języku polskim miałaby kłopoty ze skojarzeniem ich z ogrodem zoologicznym, np. *jardín por animales*, *zona pública con animales*, *lugar para animales salvajes*. Przytoczone określenia były traktowane jako błędy językowe poważnie zakłócające komunikację, co skutkowało tym, że teza była kwalifikowana na poziom niższy.

Osoby, które wybrały list formalny jako formę wypowiedzi, również nie ustrzegły się usterek. To, co szczególnie zwracało uwagę w pracach tegorocznych maturzystów, to nieznajomość zwrotów grzecznościowych rozpoczynających i kończących list formalny. Zamiast typowych

dla tej formy wypowiedzi zwrotów *Estimado señor*, *Muy señor mío*, *Atentamente*, *Saludos cordiales* zdający używali określeń takich jak *Querido chef*, *Besos*, *Buenos días*, *señor Rodrigo*, *Hasta luego*, *Adiós*. Takie realizacje elementu charakterystycznego dla formy były kwalifikowane na poziom 0.

Sporo kłopotów przysporzyła zdającym realizacja pierwszego elementu tematu. Zdarzało się, że był on realizowany we wstępie albo w ostatnim akapicie wypowiedzi. Przyjrzyjmy się dwóm przykładom takich realizacji (Przykład 2. i Przykład 3.)

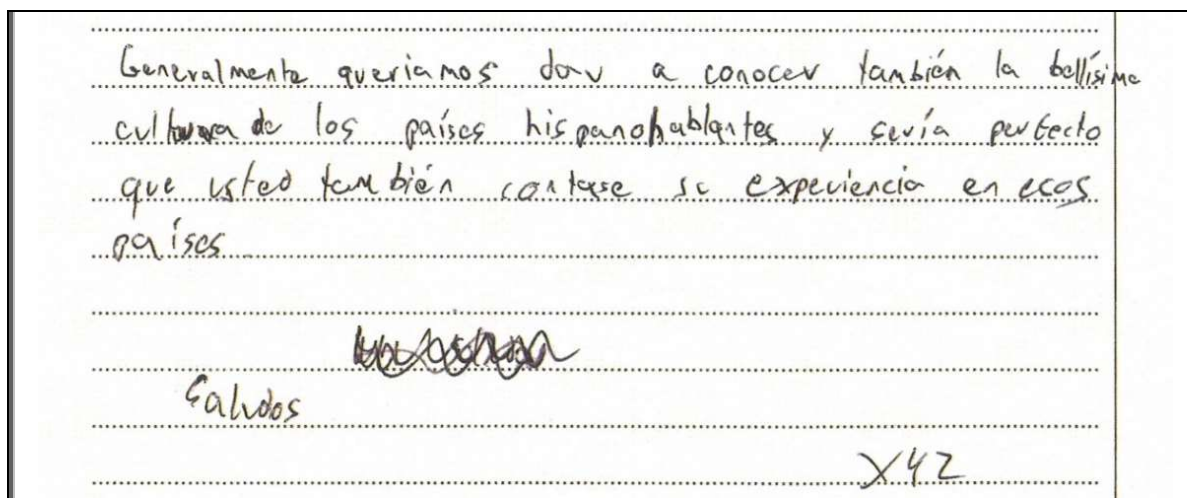
Przykład 2.

Zdający rozpoczyna swój list od zaproszenia adresata na uroczystość pod nazwą *Día de los Hispanos*, po czym w tym samym akapicie informuje go dość szczegółowo o powodach zorganizowania imprezy. Zgodnie z kryteriami, ten sam fragment pracy nie może być realizacją elementu tematu oraz częścią wstępu. W praktyce oznaczałoby to zakwalifikowanie w tej konkretnej pracy realizacji pierwszego elementu tematu na poziom 0. Istnieje jednak możliwość zastosowania rozwiązania, które polega na wydzieleniu z jednego dłuższego fragmentu dwóch oddzielnych części, z których jedna będzie *stricto* wstępem, a druga – realizacją elementu tematu. Dzięki takiemu rozwiązaniu, egzaminator mógł zakwalifikować w przedstawionej pracy realizację pierwszego elementu tematu na poziom 2, musiał jednak ocenić segmentację w elementach formy na poziom 0.

Przyjrzyjmy się innej realizacji.

Przykład 3.

W ostatnim akapicie wypowiedzi zdający zawarł krótkie informacje dotyczące pierwszego i drugiego elementu tematu (powód zorganizowania uroczystości oraz propozycja aktywnego udziału szefa kuchni w planowanej imprezie). W tym wypadku nie dało się zastosować rozwiązania jak w przykładzie 2., czyli wydzielenia fragmentu jednoznacznie kończącego wypowiedź. Ta część pracy została potraktowana wyłącznie jako część rozwinięcia.

W konsekwencji, zakończenie wypowiedzi w elementach treści oraz kompozycja w elementach formy zostały zakwalifikowane na poziom 0.

Mniej problemów sprawiła zdającym realizacja drugiego elementu tematu. Często proszono gościa o przygotowanie jakiegoś dania oraz podzielenie się z uczestnikami uroczystości swoimi wspomnieniami z rodzinnego kraju lub doświadczeniami jako cudzoziemca w Polsce. Zdarzały się jednak prace, w których zdający w ogóle nie wspominali, na czym miałyby polegać aktywny udział gościa w planowanej imprezie. Szczegółowo natomiast omawiali jej program i przewidziane atrakcje, starając się w ten sposób zachęcić adresata do przybycia na uroczystość. Takie realizacje były kwalifikowane maksymalnie na poziom 1.

Podobnie jak w przypadku rozprawki, niebagatelny wpływ na realizację elementów tematu miała jakość języka. Liczne błędy językowe często zaburzały komunikację.

Na niskich średnich wynikach w omawianym obszarze mógł zaważyć też fakt, że niektórzy zdający w ogóle nie podjęli próby napisania pracy na żaden z dwóch tematów.

Wnioski

Analiza wyników egzaminu z języka hiszpańskiego pozwala na wyciągnięcie następujących wniosków dotyczących pracy z maturzystami w kolejnych latach.

- ❖ Analiza wyboru błędnych odpowiedzi w zadaniach zamkniętych prowadzi do wniosku, że wielu maturzystów kierowało się znaczeniem pojedynczych wyrazów lub podobnie brzmiącymi słowami, nie biorąc pod uwagę treści słuchanego lub czytanego tekstu. Bardzo ważne jest, aby przygotowując uczniów do egzaminu, zachęcać ich do bardziej wnikliwej analizy powiązań między tekstem a zadaniem. Powinni oni być w stanie wskazać fragment tekstu, który uzasadnia wybór poprawnej odpowiedzi, oraz podać powody odrzucenia pozostałych opcji. Należy też uświadamiać uczniom potrzebę uważnego czytania poleceń i tekstów.
- ❖ Wyraźnie niższe wyniki zdający uzyskali za zadania sprawdzające umiejętność rozpoznawania informacji wyrażonych pośrednio oraz znaczeń przenośnych. Warto zwracać uwagę uczniów na konieczność analizy zależności między poszczególnymi fragmentami tekstu i unikania interpretacji opartych wyłącznie na pojedynczych słowach, skojarzeniach lub dosłownym znaczeniu wyrażen. Pomocne będzie systematyczne ćwiczenie parafrazowania wypowiedzi oraz uzasadniania interpretacji informacjami wynikającymi z kontekstu.
- ❖ Najłabszym punktem zdających jest ograniczony zakres środków leksykalnych. Powinno się więc pracować nad systematycznym wzbogacaniem słownictwa poprzez różnorodne ćwiczenia, np. tworzenie zbiorów synonimów i antonimów, tworzenie razem z uczniami definicji pojęć, „map pamięci”, wdrażanie na lekcjach techniki kategoryzacji polegającej na grupowaniu przez uczniów wielu różnych wyrazów według podanych kategorii.
- ❖ Najczęściej zaobserwowane usterki w wypowiedziach pisemnych na poziomie rozszerzonym to nieprawidłowo zredagowana teza w rozprawce (niezapowiadająca typu rozprawki), teza i/lub zakończenie niezgodne z treścią wypowiedzi oraz realizowanie jednego z elementów tematu we wstępie lub w zakończeniu. Zapoznanie, a potem regularne przypominanie uczniom kryteriów oceniania wypowiedzi pisemnej może sprawić, że unikną błędów, które mogą wpłynąć negatywnie na ocenę tworzonej przez nich wypowiedzi pisemnej.
- ❖ Maturzyści przystępujący do egzaminu na poziomie rozszerzonym uzyskali wyraźnie niższe wyniki w zadaniach otwartych sprawdzających rozumienie tekstu niż w sprawdzających te same umiejętności zadaniach zamkniętych, które wymagały wyboru odpowiedzi spośród podanych opcji. Udzielenie odpowiedzi w zadaniach otwartych wymaga zwykle połączenia kilku umiejętności językowych. Szczególnie trudne okazały się te zadania otwarte, w których wymagane było przekształcenie odpowiedzi usłyszanej lub przeczytanej w tekście, tak aby pasowała ona do uzupełnianej luki. Pokazuje to, że większość zdających jest przyzwyczajona do wykorzystywania wyrazów/wyrażeń wprost padających w tekście. Tymczasem, część zadań otwartych jest tak skonstruowana, aby zdający musiał wykazać się zrozumieniem nie tylko samego tekstu, ale też uzupełnianego zdania i podstawowych reguł rządzących danym językiem obcym. Odpowiedź musi być nie tylko zgodna z tekstem, ale też wystarczająco precyzyjna, jednoznaczna i komunikatywna dla odbiorcy. Musi też spełniać wszystkie wymogi wskazane w poleceniu.